A TANÁCS 597/2009/EK RENDELETE

(2009. június 11.)

az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezését létrehozó rendeletekre és a szerződés 308. cikke értelmében elfogadott, a mezőgazdasági termékekből gyártott árukról szóló rendeletekre és különösen azoknak a rendeleteknek a rendelkezéseire, amelyek megengedik annak az általános érvényű elvnek az alkalmazása alóli eltérést, amely szerint a határokon alkalmazott védintézkedéseket csak az azokban a rendeletekben előírt rendelkezések szerinti intézkedések megtételével lehet felváltani,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletet [1] több alkalommal [2] jelentősen módosították. Az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében ezt a rendeletet kodifikálni kell.

(2) A többoldalú kereskedelempolitikai tárgyalások uruguayi fordulójának befejezése a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásához vezetett.

(3) A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal [3] jóváhagyott, a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó megállapodás (a továbbiakban: WTO-megállapodás) 1.A. melléklete tartalmazza többek között az 1994. évi általános vám- és kereskedelmi megállapodást (a továbbiakban: GATT 1994), egy mezőgazdasági megállapodást (a továbbiakban: a mezőgazdasági megállapodás), egy megállapodást a GATT 1994 VI. cikkének végrehajtásáról (a továbbiakban: az 1994. évi dömpingellenes megállapodás), továbbá egy megállapodást a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről (a továbbiakban: a támogatásokról szóló megállapodás).

(4) Az 1994-es dömpingellenes megállapodás és a támogatásokról szóló megállapodás rendelkezéseinek Közösség általi alkalmazása során a jobb áttekinthetőség és a hatékonyság növelése érdekében szükségesnek mutatkozott két olyan egyedi rendelet elfogadása, amelyek megfelelő részletességgel megállapítják ezen két kereskedelemvédő okmány alkalmazásához szükséges követelményeket.

(5) Az e két megállapodásban előírt szabályok megfelelő és áttekinthető alkalmazásának biztosítása érdekében indokolt a lehető legnagyobb mértékig azok rendelkezéseinek a közösségi jogszabályokba való átültetése.

(6) Továbbá indokoltnak tűnik annak a kellő részletességgel történő magyarázata, hogy egy támogatást milyen esetekben kell létezőnek vélelmezni, milyen elvek alapján kell ezt kiegyenlítőnek tekinteni (különös tekintettel a célzott támogatás megadása esetében), és a kiegyenlíthető támogatás összegszerűségének kiszámítása milyen kritériumok alapján történik.

(7) Egy támogatás meglétének a megállapításához szükséges annak bizonyítása, hogy egy ország területén egy kormányzati szerv vagy valamilyen más közintézmény által nyújtott pénzügyi hozzájárulást, vagy a GATT 1994 XVI. cikke értelmében valamilyen jövedelem- vagy ártámogatást alkalmaztak, és az abból származó gazdasági előnyt átruházták a támogatásban részesülő vállalkozásra.

(8) A kedvezményezett számára nyújtott előny kiszámításához, ha az érintett országban nem létezik piaci viszonyítási alap, a viszonyítási alap meghatározását az adott országban uralkodó viszonyoknak az adott országban rendelkezésre álló tényezők alapján történő kiigazítása alapján kell elvégezni. Ha ez nem megvalósítható, mert többek között az ilyen árak vagy költségek nem léteznek vagy nem megbízhatóak, a viszonyítási alapot a más piacokra jellemző feltételek alapján kell meghatározni.

(9) Annak megállapításához, hogy a támogatott behozatal jelentős kárt okozott vagy károkozás veszélyével fenyeget-e, kívánatos a meghatározó tényezőkkel kapcsolatosan egyértelmű és kellő részletességű útmutatást nyújtani. Annak bizonyításában, hogy az érintett behozatal mennyiségi és árszintjei a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár előidézői, figyelmet kell fordítani egyéb tényezők befolyásoló hatásaira és különösen a közösségi piaci viszonyokra is.

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o.
[2] Lásd az V. mellékletet.
[3] HL L 336., 1994.12.23., 1. o.

(10) Kívánatos a „közösségi gazdasági ágazat” fogalom pontos meghatározása és annak előírása, hogy az exportőrökkel érdekeltségi kapcsolatot fenntartó feleket az ilyen gazdasági ágazatból ki lehet zárni, illetve a „kapcsolódó” fogalom pontos meghatározása. A közösségi térségi termelők érdekében szintén szükséges kiegyenlítő vám alkalmazására vonatkozó intézkedés előírása és az ilyen térség meghatározásával kapcsolatos iránymutatás megállapítása.

(11) Szükséges annak meghatározása, hogy ki jogosult kiegyenlítő vám alkalmazására irányuló kérelmet benyújtani, beleértve a közösségi gazdasági ágazat általi ilyen támogatás mértékét, a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos tájékoztatást, valamint az igénylésbe foglalandó, a kár jellegével és az okozati összefüggésekkel kapcsolatos tájékoztatást. Szintén indokolt a kérelmek elutasítási eljárásainak vagy az eljárások kezdeményezési eljárásainak a meghatározása.

(12) Szükséges annak a módnak a meghatározása, amely szerint az érdekelt feleket tájékoztatni kell az illetékes hatóságok által igényelt információkról, és számukra elegendő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy vonatkozó bizonyítékaikat előterjeszthessék, és érdekeiket megvédhessék. Szintén kívánatos a vizsgálat során alkalmazott szabályok és követendő eljárások egyértelmű előírása, különös tekintettel azokra a szabályokra, amelyeket az érdekelt feleknek meghatározott határidőn belül az azonosságuk igazolásával, álláspontjuk előterjesztésével és az igényelt információk benyújtásával kapcsolatosan be kell tartaniuk olyan esetekben, amikor ezeket a szempontokat és információkat az üggyel kapcsolatban figyelembe kell venni. Szintén indokolt azoknak a feltételeknek a meghatározása, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy érdekelt fél hozzáférhessen a másik érdekelt fél által előterjesztett információkhoz, és észrevételeit azokkal kapcsolatban megtehesse. Annak biztosításáról is gondoskodni kell, hogy a tagállamok és a Bizottság együttműködjenek az információk begyűjtésében.

(13) Szükséges azoknak a feltételeknek a megállapítása, amelyek alapján az ideiglenes vámokat kivethetik, beleértve az olyan esetekben alkalmazandó feltételeket is, amikor az ilyen vámok kivetése a kezdeményezés napjától számított 60 napnál korábban történt, és az attól számított kilenc hónapos időszak letelte utáni időszakokban nem alkalmazható. A Bizottság az ilyen vámokat minden esetben csak egy négyhónapos időszakra vetheti ki.

(14) Szükséges a megfelelő eljárások meghatározása olyan esetekre, amikor vállalják a kiegyenlíthető támogatások nyújtásának és az okozott kárnak a megszüntetését vagy beszámítását ideiglenes vagy állandó vámok kivetésének az elfogadása helyett. Szintén indokolt a vállalt kötelezettségek megszegése vagy visszavonása esetén várható következmények, valamint ideiglenes vámok kivetési eljárásainak az előírása a kötelezettségvállalások vélelmezett megsértése esetében, vagy olyan esetekben, amikor a feltárt tények kiegészítése céljából további vizsgálatokat kell lefolytatni. A kötelezettségvállalások elfogadásában gondoskodni kell arról, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások jellege és a kötelezettségvállalások végrehajtása ne vezessen versenyellenes magatartás kialakulásához.

(15) Megfelelőnek tekinthető annak előírása, hogy egyetlen jogi aktussal visszavonható legyen a kötelezettségvállalás és visszaállítható legyen a vám. Szintén szükséges annak biztosítása, hogy a visszavonási eljárás rendszerint hathónapos határidőn belül, de legfeljebb kilenc hónapon belül befejeződjék, így biztosítva a hatályban lévő intézkedés megfelelő végrehajtását.

(16) Rendelkezni kell arról, hogy az egyes eseteket a szokásos esetekben a vizsgálat kezdeményezésétől számított 12 hónapon belül, és minden esetben legfeljebb 13 hónapon belül le kell zárni, tekintet nélkül arra, hogy az adott esettel kapcsolatosan alkalmaztak-e végleges intézkedéseket vagy sem.

(17) Egy megkezdett vizsgálatot vagy eljárást minden olyan esetben meg kell szüntetni, amikor a kérdéses támogatás összege a vizsgálat során feltárt tények szerint nem éri el a de minimis összeget, vagy különösen olyan esetekben, amikor a behozatal fejlődő országból származik, vagy amikor a támogatott behozatal mennyisége vagy a kár mértéke elhanyagolható, és mivel ezekkel az esetekkel kapcsolatosan indokolt a szükséges kritériumok meghatározása. Olyan esetekben, amikor intézkedések alkalmazására kerül sor, szükséges annak elrendelése, hogy a vizsgálatokat meg kell szüntetni és a kiegyenlíthető támogatás összegénél kisebb mértéket kell alkalmazni abban az esetben, ha az ilyen kisebb összeg alkalmazása elegendő az előidézett kár orvoslásához, mintavétel esetében pedig meg kell határozni az intézkedési szint kiszámítására használt módszert is.

(18) Indokolt esetekben elő kell írni az ideiglenes vámok visszamenőleges hatályú beszedését biztosító rendelkezéseket, és az alkalmazott végleges intézkedések érvényesülése érdekében meg kell határozni a vámok visszamenőleges alkalmazását megalapozó körülményeket. Szintén szükséges annak előírása, hogy a vámok visszamenőleges alkalmazására a kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetében is sor kerülhessen.

(19) Szükséges annak előírása, hogy az intézkedéseket öt év eltelte után elévültnek kell tekinteni, olyan esetek kivételével, amikor az intézkedések alkalmazásának fenntartását elvégzett felülvizsgálat eredményei indokolják. Azt is elő kell írni, hogy abban az esetben, ha a körülményekben bekövetkezett változásokról elegendő bizonyítékot nyújtanak be, időközi felülvizsgálat vagy vizsgálat lefolytatására kerüljön sor annak megállapítása céljából, hogy a kiegyenlítő vámok visszatérítése biztosított-e.

(20) Annak ellenére, hogy a támogatásokról szóló megállapodás még nem tartalmaz a kiegyenlítő intézkedések kijátszásával kapcsolatos rendelkezéseket, az ilyen kijátszás lehetősége fennáll, hasonló – jóllehet nem azonos – módon, mint a dömpingellenes intézkedések kijátszásának lehetősége. Ezért indokoltnak látszik, hogy e rendelet tartalmazzon egy kijátszásellenes rendelkezést is.

(21) Kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely felek kérhetik a kijátszásellenes vizsgálat megindítását.

(22) Kívánatos egyértelműen meghatározni azt is, hogy mely gyakorlatok minősülnek a hatályos intézkedések kijátszásának. Az intézkedések kijátszása a Közösségen belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni azt, hogy az importőrök részére nyújtható, a kiterjesztett vámok alóli mentesség az exportőrök részére is megadható abban az esetben, ha a vámokat kiterjesztik a Közösségen kívül történő kijátszások kezelésére.

(23) Célravezető a kiegyenlítő intézkedések alkalmazásának felfüggesztését engedélyezni olyan esetekben, amikor a piaci viszonyokban az intézkedések folytatólagos alkalmazását ideiglenesen indokolatlanná tévő ideiglenes változások következnek be.

(24) Rendelkezni kell arról, hogy a vizsgálatnak alávetett behozatal esetében a behozatal időpontjában lehetőség nyíljon a behozatal nyilvántartásba vételére, annak elősegítése érdekében, hogy ilyen behozatallal szemben a szükséges intézkedések alkalmazhatók legyenek.

(25) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük a vizsgálati eljárásnak alávetett vagy az intézkedések végrehajtásában érintett behozatal árukereskedelmet és az e rendelet hatálya alatt beszedett vámtételek összegét, és ezekről a Bizottság számára jelentést kell készíteniük. Szintén szükséges előírni, hogy a Bizottság olyan információt kérhet a tagállamoktól – a titoktartási szabályokra is figyelemmel –, amely az árra vonatkozó kötelezettségvállalással és a hatályos intézkedések hatékonyságának ellenőrzésével kapcsolatban használható fel.

(26) Rendelkezni kell arról, hogy konzultáció céljából létrehozzanak egy tanácsadó bizottságot, amely meghatározott rendszerességgel és a vizsgálatok lefolytatásának meghatározott szakaszaiban ülésezik. A bizottságnak a tagállamok képviselőiből kell állnia és az elnöki teendőket a Bizottság képviselőjének kell ellátnia.

(27) Célravezető elrendelni, hogy a kiegyenlíthető támogatásokkal és sérelmekkel kapcsolatosan benyújtott információk ellenőrzése ellenőrző látogatások formájában folyhasson, azonban az ilyen látogatások alkalmazhatóságát a helyes válaszokkal kitöltött kérdőívek kézhezvételének feltételéhez kell kötni.

(28) Mintavételi eljárás alkalmazását szükséges elrendelni minden olyan esetben, amikor az érintett felek, illetve ügyletek száma jelentős, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a meghatározott határidőkön befejezhetők legyenek.

(29) Rendelkezni kell arról, hogy amennyiben a felek nem működnek kielégítően együtt, egyéb információk is felhasználhatók legyenek a tények megállapításához, és előfordulhat, hogy az ilyen információk az érintett felekre nézve kevésbé kedvezőek lehetnek, mint azok, amelyek együttműködésük esetén felhasználhatók lettek volna.

(30) Rendelkezni kell a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti vagy államtitkok ne kerülhessenek nyilvánosságra.

(31) Rendelkezéseket kell alkotni a felek számára lényeges tények és álláspontok megfelelő módon történő nyilvánosságra hozataláról a közösségi döntéshozatali eljárások figyelembevételével, olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi a felek számára, hogy érdekeiket megvédjék.

(32) Indokolt egy olyan igazgatási rendszer alkalmazásának az előírása, amelynek keretein belül bemutathatók azon érvek, hogy az intézkedések a Közösség érdekeit szolgálják, beleértve a fogyasztók érdekeit is, valamint azoknak a határidőknek az előírása, amelyeken belül az ilyen információkat át kell adni, az érintett felek közzétételi jogaival együtt.

(33) A támogatásokról szóló megállapodás szabályainak alkalmazásakor fontos, hogy a megállapodásban foglalt jogok és kötelezettségek egyensúlyának fenntartása érdekében a Közösség figyelembe vegye annak a Közösség jelentős kereskedelmi partnerei által történő értelmezését, ahogy ez a vonatkozó jogszabályokban vagy a bevett gyakorlatban megjelenik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Alapelvek

(1) Kiegyenlítő vám bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából kivethető bármely olyan termék gyártása, termelése, kivitele vagy szállítása vonatkozásában, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül olyan esetekben, amikor a termékek nem közvetlenül a származási országból, hanem egy közbenső országból kerülnek kivitelre a Közösség területére, e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni, és az ügyletet vagy ügyleteket adott esetben úgy kell tekinteni, mintha azokat a származási ország és a Közösség között bonyolították volna.

2 cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) egy termék abban az esetben tekinthető támogatott terméknek, ha a 3. és 4. cikkben meghatározott kiegyenlíthető támogatásban részesül. Ezt a támogatást nyújthatja a behozott termék származási országának kormányzata vagy egy közbenső olyan ország kormányzata, amelyből a kérdéses termék a Közösség területére kerül kivitelre, amely ország e rendelet alkalmazásában „az exportáló ország";

b) „kormányzat" a származási ország vagy az exportáló ország kormányát vagy bármilyen illetékes közjogi szervét jelenti;

c) „hasonló termék" olyan terméket jelent, amely azonos, azaz minden szempontból a kérdéses termékkel megegyező termék, vagy ilyen termék hiányában egy másik olyan termékkel megegyező termék, amelynek jellemző tulajdonságai, annak ellenére, hogy nem egyeznek meg minden szempontból a kérdéses termék jellemző tulajdonságaival, nagy hasonlóságot mutatnak a kérdéses termékkel;

d) „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatot ért súlyos kárt, egy közösségi gazdasági ágazatot érintő kár bekövetkeztének lehetőségét, vagy egy ilyen gazdasági ágazat létrehozásában elszenvedett jelentős mértékű késedelem előidézését jelenti, és azt a 8. cikk előírásai szerint kell értelmezni.

3. cikk

A támogatás fogalmának meghatározása

Támogatás akkor áll fenn, ha:

1. a) a származási vagy az exportáló ország kormányzata pénzügyi támogatást nyújt, azaz amikor:

i. a kormányzat gyakorlata magában foglalja a közvetlen transzfereket (például támogatások, hitelek és tőkeinjekciók), a pénzeszközök vagy források potenciális közvetlen átadását (például hitelgaranciát);

ii. az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedése vagy be nem szedése (például adójóváírás jellegű pénzügyi ösztönzők). Ebben a vonatkozásban egy exportált termék mentesítése a belföldi fogyasztásra szánt hasonló termékekre kivetett adók vagy illetékek megfizetése alól, vagy az ilyen adók vagy illetékek visszautalása a befizetett összeget meg nem haladó összegben nem tekintendő támogatásnak, feltéve hogy az ilyen mentesség megadása az I., II. és III. melléklet rendelkezései szerint történik;

iii. a kormányzat az általános infrastruktúra szükségletein kívül egyéb árukat vagy szolgáltatásokat bocsát rendelkezésre, vagy árukat vásárol fel;

iv. a kormányzat:

— pénzösszegeket fizet egy finanszírozási rendszerbe, vagy

— egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól;

vagy

b) a GATT 1994. XVI. cikke értelmében bármiféle jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés alkalmazására kerül sor; és

2. az azokból származó gazdasági előny átruházása megtörténik.

4. cikk

Kiegyenlíthető támogatások

(1) A támogatások vonatkozásában csak abban az esetben lehet kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazni, ha a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározottak szerinti egyedi támogatásnak minősülnek.

(2) Annak megállapításához, hogy a támogatás egyedinek minősül-e az azt nyújtó hatóság illetékességébe tartozó vállalkozás vagy gazdasági ágazat, illetve vállalkozáscsoport vagy gazdasági ágazatok csoportja vonatkozásában (a továbbiakban: bizonyos vállalkozások), a következő alapelveket kell figyelembe venni:

a) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság működik, egy támogatásra való jogosultságot kifejezetten meghatározott vállalkozástípusokra korlátoz, az ilyen támogatást egyedi támogatásnak kell tekinteni;

b) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság tevékenykedik, a jogosultság megszerzése és a nyújtható támogatás összege vonatkozásában objektív kritériumokat vagy feltételeket ír elő, az egyedi jelleggel kapcsolatos követelmények nem teljesülnek, feltéve hogy a jogosultság megadása automatikus és az ilyen kritériumok és feltételek teljesítését szigorúan betartják;

c) ha az a) és b) pontban megállapított alapelvek alkalmazásából kitűnő nem egyedi jelleg ellenére indokolt annak feltételezése, hogy a támogatás valójában egyedi támogatás, egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni. Ilyen tényezők: egyes korlátozott számú vállalkozástípusok által igénybe vett támogatási program használata; egyes vállalkozástípusok általi meghatározó jelentőségű használat; nagy összegű támogatások odaítélése egyes vállalkozástípusok számára; valamint az a mód, ahogyan a támogatást nyújtó hatóság egy támogatás odaítélésével kapcsolatos döntés meghozatalában mérlegelési jogát gyakorolta. E tekintetben az arra vonatkozó információkat, hogy a támogatások iránti kérelmeket milyen gyakorisággal utasítják el vagy hagyják jóvá, továbbá az ilyen döntések meghozatalának indokait különösképpen figyelembe kell venni.

A b) pont alkalmazásában az objektív kritérium vagy feltétel olyan kritériumot vagy feltételt jelent, amely semleges, nem részesít előnyben meghatározott vállalkozástípusokat más vállalkozástípusokkal szemben, és amely természetét tekintve gazdasági jellegű, alkalmazását tekintve pedig horizontális, mint például a munkavállalók száma vagy a vállalkozás mérete.

A kritériumokat vagy feltételeket egyértelműen törvényben, rendeletben vagy egyéb jogszabályban kell előírni, hogy azok alkalmazása ellenőrizhető legyen.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazása során figyelembe kell venni a támogatást nyújtó hatóság illetékességi területén végzett gazdasági tevékenységek változatosságának mértékét, valamint azt az időtartamot, amely során a támogatási programot alkalmazták.

(3) Az olyan támogatást, amelynek nyújtása a támogatást nyújtó hatóság illetékessége alá tartozó kijelölt földrajzi térségen belüli egyes vállalkozástípusokra korlátozva történik, egyedinek kell tekinteni. Az általánosan alkalmazott adókulcsok megállapítása vagy megváltoztatása bármely arra jogosult kormányzati szerv által e rendelet alkalmazásában nem tekinthető egyedi támogatásnak.

(4) A (2) és (3) bekezdés ellenére egyedinek kell tekinteni a következő támogatásokat:

a) exportteljesítmények szerint, jogszabály alapján vagy ténylegesen nyújtott támogatások, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik, beleértve az I. mellékletben meghatározott feltételeket is;

b) olyan támogatások, amelyeket a hazai áruk használatának az importáruk használatával szemben történő előnyben részesítése függvényében adnak meg, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik.

Az a) pont alkalmazásában a támogatások akkor tekintendők ténylegesen exportteljesítmény alapján nyújtott támogatásnak, ha a feltárt tények igazolják, hogy a támogatás megítélését anélkül, hogy azt jogszabály alapján exportteljesítmény függvényében nyújtható támogatásnak minősítenék, ténylegesen a termékek tényleges vagy várható kiviteléhez vagy exportbevételekhez kötik. Önmagában az a tény, hogy valamely támogatásra exporttevékenységet folytató vállalkozások jogosultak, e rendelkezés értelmében nem tekinthető exporttámogató intézkedésnek.

(5) Az e cikk szerint meghatározott egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával egyértelműen alá kell támasztani.

5. cikk

A kiegyenlíthető támogatás összegének kiszámítása

A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a támogatás alkalmazásával kapcsolatosan lefolytatásra kerülő vizsgálati folyamat során a vizsgált időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően kell kiszámítani. A szokásos esetben ez a vizsgált időszak a támogatásban részesülő kedvezményezett legutolsó pénzügyi évét jelenti, de bármilyen, a vizsgálat megkezdését megelőző legalább hathónapos időszak is lehet, amelyről megbízható pénzügyi és egyéb természetű adatok állnak rendelkezésre.

6. cikk

A címzettnek nyújtott előny kiszámítása

A címzettnek nyújtott előny kiszámítása során az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

a) a kormányzat által rendelkezésre bocsátott részvénytőke, beleértve a kockázati tőkebefektetést is, csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az ilyen befektetés a származási ország és/vagy exportáló ország területén a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával nem egyeztethető össze;

b) egy kormányzati szerv által nyújtott hitel csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelt felvevő cég által a kormányhitel esetében és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében a visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbözete alapján határozzák meg;

c) egy kormányzati szerv által nyújtott hitelgarancia csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelgaranciában részesülő kedvezményezett cég által a kormánygarancia nyújtása mellett megkapott hitelösszeg esetében fizetendő és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbözete alapján határozzák meg a hiteldíjak közötti esetleges eltérések kiigazításával;

d) az áruk vagy szolgáltatások kormányzat általi nyújtása vagy az áruk kormányzat általi vétele csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az áruk vagy szolgáltatások ilyen nyújtása a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történik, vagy ha az áruk ilyen vétele a megfelelő nagyságú díjazásnál magasabb összeg megfizetése ellenében történik. A díjazás megfelelő nagyságának megállapítását annak az ilyen áru- vagy szogáltatásnyújtás, illetve vétel helye szerinti országnak a piacán uralkodó piaci viszonyok alapján állapítják meg (beleértve az árat, a minőséget, beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket).

Ha az adott termék vagy szolgáltatás vonatkozásában a szolgáltatást nyújtó vagy termékvásárlás helye szerinti országban nem léteznek olyan uralkodó piaci viszonyok, amelyeket a megfelelő viszonyítási alapként lehetne használni, akkor az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

i. az érintett országban uralkodó piaci viszonyokat – a tényleges költségek, árak és az országban rendelkezésre álló egyéb tényezők alapján – egy megfelelő összeggel kell kiigazítani, amely tükrözi a megszokott piaci viszonyokat; vagy

ii. adott esetben egy másik ország piacán vagy a világpiacon uralkodó, a kedvezményezett rendelkezésére álló feltételeket kell alkalmazni.

7. cikk

A számításra vonatkozó általános rendelkezések

(1) A kiegyenlíthető támogatások összegét a Közösségbe kivitelre került támogatott termék egységei alapján állapítják meg.

Ennek az összegnek a megállapításában a teljes támogatási összeg a következő elemekkel csökkenthető:

a) minden kérelmezési díj, vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság megszerzésekor vagy a támogatás megkapásakor;

b) a Közösségbe kivitelre került termékekre kivetett exportadók, illetékek vagy más díjak összege, amelyeket kifejezetten a támogatás beszámítása céljából vetettek ki.

Ha egy érdekelt fél levonás alkalmazását igényli, igazolnia kell igényének jogosultságát.

(2) Amennyiben a támogatás megítélése nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint kerül meghatározásra, a kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározásában a teljes támogatási összeget a vizsgált támogatási időszak vonatkozásában az adott esetnek megfelelő módon a termelési, értékesítési vagy szállítási szinteken részarányosan osztják el.

(3) Amennyiben a támogatás tárgyi eszközök beszerzéséhez vagy jövőbeli beszerzéséhez kapcsolható, a kiegyenlíthető támogatás összegét az érintett gazdasági ágazatban a szóban forgó eszközök esetében szokásosan alkalmazott értékcsökkenési módszert tükröző értékcsökkenési időszakra kivetítve számítják ki.

A vizsgált támogatási időszak vonatkozásában ilyen módon kiszámított támogatási összeget az azt az időszakot megelőzően beszerzett tárgyi eszközökből származó összeggel együtt a (2) bekezdésben meghatározott módon részarányosan osztják el.

Amennyiben az eszközök nem amortizálódó eszközök, a támogatást kamatmentes hitelként értékelve kell figyelembe venni és a 6. cikk b) pontjának megfelelően kell kezelni.

(4) Amennyiben egy támogatás nem kapcsolható tárgyi eszközök beszerzéséhez, a vizsgált támogatási időszak során keletkezett gazdasági előny összegét elvileg ennek az időszaknak a vonatkozásában határozzák meg, és azt a (2) bekezdés szerint részarányosan kell elosztani, kivéve ha rendkívüli körülmények indokolják az ilyen gazdasági előny összegének másik időszak vonatkozásában való figyelembevételét.

8. cikk

Kármegállapítás

(1) A kár megállapítását valós bizonyítékra kell alapozni és a kár megállapítása céljából elvégzendő vizsgálatnak ki kell terjednie:

a) a támogatott behozatal mennyiségére és a támogatott behozatalnak a Közösség piacain forgalmazott hasonló termékek áraira gyakorolt hatásaira; és

b) az ilyen behozatalnak a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásaira.

(2) A támogatott behozatal mennyisége vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy akár abszolút értelemben, akár a Közösségen belüli termelés vagy fogyasztás vonatkozásában bekövetkezett-e jelentős mértékű növekedés a támogatott behozatal mennyiségében. A támogatott behozatalnak az árakra gyakorolt hatásának vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy a támogatott behozatal az érintett közösségi gazdasági ágazatokra hasonló termékének az áraihoz képest előidézett-e jelentős mértékű árcsökkentést, illetve hogy az ilyen behozatal nem csökkenti-e más módon jelentős mértékben az árakat, vagy nem akadályozza-e jelentős mértékben olyan áremelés bevezetését, amelynek végrehajtása egyébként megtörténhetett volna. Ezek közül a tényezők közül egy vagy több megléte nem szükségszerűen ad döntő iránymutatást.

(3) Amennyiben egynél több országból származó importált terméket egyidejűleg vetnek alá a kiegyenlítő vámvizsgálatnak, az ilyen behozatalok hatását csak abban az esetben kell halmozottan figyelembe venni, ha megállapítást nyert, hogy:

a) az egyes országokból származó behozatalok vonatkozásában megállapított kiegyenlíthető támogatások összege meghaladja a 14. cikk (5) bekezdésében előírt *de minimis* összeget, továbbá ha az egyes országokból származó behozatal mennyisége meghaladja az elhanyagolható mértéket; valamint

b) egyrészről a behozatal közötti versenyfeltételek szempontjából, másrészről az importált termékek és a Közösség hasonló termékei közötti versenyfeltételek szempontjából a behozatal hatásainak halmozott felmérése és megállapítása indokolt.

(4) A támogatott behozatalnak az érintett közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatását célzó vizsgálatnak ki kell terjednie az összes olyan vonatkozó közgazdasági tényező és mutatószám kiértékelésére, amelyek az adott gazdasági ágazat állapotát és fejlődési irányait jelzik, beleértve annak a ténynek a megállapítását, hogy az érintett ágazat még mindig egy múltbeli támogatás vagy dömpingáron értékesített termék hatásaiból való kilábalás szakaszában van-e; a kiegyenlíthető támogatások összege nagyságrendjének megállapítását; az értékesítési forgalom, a nyereségesség, a termelékenység, a piaci részesedés, a befektetések megtérülése és a kapacitáskihasználtság terén bekövetkezett tényleges vagy potenciális hanyatlás mértékének megállapítását; a Közösség árait befolyásoló tényezők megállapítását; a pénzforgalmi mutatókra, készletekre, foglalkoztatottságra, munkabérekre, növekedésre, tőkeszerző vagy befektetési képességre gyakorolt tényleges és lehetséges negatív hatások megállapítását; valamint a mezőgazdaság esetében annak megállapítását, hogy nem növekedtek-e a kormányzat támogató programjaira nehezedő terhek. Ez a felsorolás nem tekintendő teljesnek, és nem szükségszerű, hogy ezek közül a tényezők közül akár egy, akár több ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan megadja a döntéshez szükséges választ.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatosan bemutatott lényeges bizonyítékok előterjesztésével bizonyítani kell, hogy a támogatott behozatal kárt okoz. Ezeknek különösen annak a bizonyítására kell kiterjednie, hogy a (2) bekezdés szerint meghatározott mennyiségi és/vagy árszintek az (4) bekezdés szerinti módon hatással vannak az érintett közösségi gazdasági ágazat működésére, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely lehetővé teszi annak jelentős mértékűként történő minősítését.

(6) Az érintett közösségi gazdasági ágazat számára kárt okozó támogatott behozatalon kívül egyidejűleg más ismert tényezőket is figyelembe kell venni annak biztosítása érdekében, hogy az egyéb ilyen tényezők által okozott kár hatásai ne legyenek az (5) bekezdés rendelkezései értelmében a kérdéses támogatott behozatal által előidézett hatásoknak tulajdoníthatók. E vonatkozásban figyelembe vehető tényező a nem támogatott behozatal mennyisége és piaci ára, a keresletcsökkenés vagy a fogyasztási minták megváltozása, a korlátozó kereskedelmi gyakorlatok alkalmazása és versengés a kérdéses harmadik ország és a közösségi termelők között, a technológiai fejlődés, az exportteljesítmények, valamint az érintett közösségi gazdasági ágazat termelékenysége.

(7) A támogatott importtermékek által előidézett hatást az érintett közösségi gazdasági ágazaton belül előállított hasonló termékhez viszonyítva kell kiértékelni, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik a termék elkülönített azonosítását olyan kritériumok alapján, mint a termelési folyamat, a termelők értékesítési adatai és nyereségadatai. Ha a kérdéses termék ilyen elkülönített azonosítása nem lehetséges, a támogatott importtermékek által gyakorolt hatás megállapításához az ilyen vagy hasonló termékek lehető legszűkebb olyan csoportját kell vizsgálat alá vetni, amelyből a szükséges információk megszerezhetők.

(8) Jelentős kár bekövetkezése lehetőségének meghatározása a vélelmezésen, a következtetésen vagy a távoli eshetőségen túlmenően tényeken alapul. A körülmények olyan megváltozása, amely egy támogatás általi károkozás bekövetkeztéhez vezethetnek, egyértelműeknek és azonnal felismerhetőeknek kell lenniük.

Lényeges mértékű kár fenyegető lehetőségének a megállapításában többek között az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

a) a kérdéses támogatás vagy támogatások jellegét és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatását;

b) a támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedését a közösségi piacon, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti;

c) az exportőr megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitásait vagy az ilyen kapacitásokban jelentkező hirtelen bekövetkező számottevő növekedést, ami a közösségi piacokra irányuló támogatott kivitel mennyiségének számottevő növekedésére utal, figyelembe véve az exporttöbblet felvételére alkalmas egyéb exportpiacok elérhetőségét is;

d) azt a tényezőt, hogy a behozatal olyan árszinten lép-e be, amely alkalmas arra, hogy jelentős mértékben lenyomja az árakat vagy megakadályozza olyan áremelések alkalmazását, amelyek alkalmazására egyébként sor került volna, és feltehetően növelik a további behozatal iránti keresletet; valamint

e) a vizsgálat alá vetett termékből tartott készleteket.

A fentiekben felsorolt tényezők egyike sem nyújt önmagában szükségszerűen a döntéshozatalhoz elegendő útmutatást, azonban a figyelembe vett tényezőknek összességükben azt a megállapítást kell eredményezniük, hogy fennáll a további támogatott kivitel beérkezésének a közvetlen veszélye, és védintézkedések megtételének hiányában jelentős mértékű kár következhet be.

9. cikk

A közösségi gazdasági ágazat meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában a „közösségi gazdasági ágazat” a Közösség hasonló termékek előállításában egységesen érdekelt termelőinek összessége, illetve a Közösségben tevékenykedő termelők közül azok, akik által a kollektív módon hasonló termékekből előállított termékmennyiség a 10. cikk (6) bekezdésében meghatározott, az érintett termékek Közösségen belül előállított mennyiségének a jelentős hányadát teszi ki, azzal a kivétellel, hogy:

a) amennyiben a termelők a vélelmezetten támogatott termékek exportőreivel vagy importőreivel érdekeltségi kapcsolatot tartanak fenn, vagy saját maguk az importőrök, a „közösségi gazdasági ágazat” meghatározás értelmezhető úgy, mint az ezeknek a termelőknek kivételével a többi termelőre vonatkozó meghatározás;

b) rendkívüli körülmények esetén a Közösség területe a kérdéses termékek vonatkozásában felosztható két vagy több versengő piacra, és az egyes piacokon tevékenykedő termelőket külön gazdasági ágazatban tevékenykedőknek lehet tekinteni, amennyiben:

   i. az ilyen piacon tevékenykedő termelők a kérdéses termékekből termelésük egészét vagy majdnem egészét azon a piacon értékesítik; valamint

   ii. azon a piacon a kérdéses termék vonatkozásában a Közösség területén máshol tevékenykedő termelők nem vesznek részt jelentős mértékben a kereslet kielégítésében.

Ilyen körülmények között kár keletkezése még abban az esetekben is kimutatható, ha az érintett közösségi gazdasági ágazat egészében nem szenved el kárt, abban az esetben, ha a támogatott behozatal egy ilyen elszigetelt piacon koncentrálódik, feltéve továbbá, hogy a támogatott behozatal az ilyen piacon tevékenykedő termelők mindegyikét vagy majdnem mindegyikét érintő kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a termelők csak abban az esetben tekintendők exportőrökkel vagy importőrökkel érdekeltségi kapcsolatot fenntartó termelőknek, ha:

a) azok egyike közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorol a másik tevékenysége felett; vagy

b) azok mindegyikének tevékenysége felett közvetve vagy közvetlenül harmadik személy gyakorol ellenőrzést; vagy

c) azok együttesen közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorolnak egy harmadik személy tevékenysége felett, feltéve hogy megalapozottan feltételezhető vagy gyanítható, hogy a közöttük fennálló kapcsolat olyan jellegű, amelynek hatására az érintett termelő az érdekeltségi kapcsolatot fenn nem tartó termelők viselkedésétől eltérő viselkedést tanúsít.

E bekezdés alkalmazásában egy termelő abban az esetben gyakorol ellenőrzést egy másik felett, ha jogilag vagy működési szempontból olyan helyzetben van, hogy ezen tevékenységei felett korlátozó vagy irányító befolyást gyakorolhat.

(3) Ha a közösségi gazdasági ágazat meghatározást egy bizonyos térségben tevékenykedő termelőkre utalva használják, az exportőrök vagy a kiegyenlíthető támogatásokat nyújtó kormányzat számára fel kell ajánlani a lehetőséget arra, hogy az érintett térség vonatkozásában a 13. cikk értelmében kötelezettségvállalásokat tehessenek. Ilyen esetekben a Közösség intézkedések megtételében fennálló érdekeltségeinek kiértékelésekor megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az érintett térség érdekeire. Ha elfogadható kötelezettségvállalás felajánlására azonnal nem kerül sor, vagy ha a 13. cikk (9) és (10) bekezdéseiben hivatkozott helyzet adódik elő, a Közösség egésze vonatkozásában ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vám vethető ki. Ilyen esetekben amennyiben a vám kivetése indokolt, és kivitelezhető, az egyes termelőkre vagy exportőrökre korlátozható.

(4) E cikkre a 8. cikk (7) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

10. cikk

Eljárások megindítása

(1) A (8) bekezdésben előírt esetek kivételével egy közösségi gazdasági ágazat helyett és nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely társulás jogosult írásos panasz benyújtásával vizsgálat megindítását kezdeményezni bármely vélelmezett támogatás létének, mértékének és hatásainak megállapítása céljából.

A panasz benyújtható a Bizottsághoz vagy egy tagállam illetékes hatóságához, amely azt továbbítja a Bizottság felé. A Bizottság az általa megkapott minden panasz egy másolati példányát megküldi a tagállamok számára. A benyújtott panaszt az első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni azt a napot követően, amikor azt a Bizottsághoz címezve ajánlott postai küldeményként feladták, vagy más estekben azon a napon, amikor a Bizottság kiállítja annak átvételi elismervényét.

Amennyiben bármiféle panasz hiányában egy tagállam a támogatások nyújtásáról elegendő bizonyítékkal rendelkezik, és a támogatások nyújtása egy közösségi gazdasági ágazat számára sérelmet okoz, az ilyen tagállam haladéktalanul közli a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Bizottsággal.

(2) Az (1) bekezdésben említett panasznak tartalmaznia kell a kiegyenlíthető támogatások létét igazoló elegendő bizonyítékokat (beleértve lehetőség szerint az ilyen támogatás összegére vonatkozó információkat), a kárt, valamint az állítólagos támogatott behozatal által kifejtett hatások és az állítólagos kár közötti okozati összefüggéseket. A panasznak tartalmaznia kell a panasz előterjesztőjétől indokoltan és célszerűen elvárható tájékoztatást az alábbiakkal kapcsolatban:

a) a panasz előterjesztőjének azonosságát igazoló adatokat és a panasz Közösségben tevékenykedő előterjesztője által előállított hasonló termék ismertetését, mennyiségét és értékét. Amennyiben írásos panasz benyújtására a közösségi gazdasági ágazat helyett és nevében kerül sor, a panasz előterjesztője a Közösségben tevékenykedő hasonló terméket előállító összes ismert termelőnek (vagy a Közösségben hasonló terméket előállító termelők társulásainak) a felsorolását tartalmazó listával azonosítja azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszigényt előterjesztették, és a lehetséges mértékig közli a Közösség hasonló termékeket előállító termelői által előállított termékmennyiséggel és értékkel kapcsolatos információkat;

b) az állítólagosan támogatott termék teljes leíró ismertetését, a kérdéses származási hely szerinti ország vagy országok és/vagy exportáló ország vagy országok nevét, minden egyes ismert exportőr vagy külföldi előállító azonosító adatait és a kérdéses terméket importáló ismert személyek felsorolását tartalmazó listát;

c) a kérdéses támogatások létével, összegével, természetével és az alkalmazható kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos bizonyítékokat;

d) az állítólagosan támogatott behozatal mennyiségének változásaival kapcsolatos információkat, az ilyen behozatal hatását a Közösség piacain értékesített hasonló termékek áraira és a behozatal következményszerű hatásait a közösségi gazdasági ágazatra, amint azt a közösségi gazdasági ágazatának állapotáról tájékoztatást nyújtó tényezők és mutatószámok is igazolják, mint például a 8. cikk (2) és (4) bekezdésében felsoroltak.

(3) A Bizottság annak megállapítása céljából, hogy egy vizsgálat kezdeményezéséhez rendelkezésre áll-e a szükséges és kielégítő mennyiségű információ, a lehetséges mértékig megvizsgálja a panaszigények előterjesztése keretében rendelkezésére bocsátott bizonyítékok pontosságát és megfelelőségét.

(4) Vizsgálat kezdeményezhető annak megállapítása céljából is, hogy a vélelmezett támogatások „egyedi" támogatások-e a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének értelmében.

(5) Vizsgálat kezdeményezhető a IV. mellékletben felsorolt intézkedéstípusok vonatkozásában is, mindaddig, amíg azok a 3. cikkben meghatározott támogatáselemet tartalmaznak, annak megállapítása céljából, hogy a szóban forgó intézkedések teljes mértékben megfelelnek-e az abban a mellékletben előírt rendelkezéseknek.

(6) Az (1) bekezdés értelmében csak abban az esetben kezdeményezhető vizsgálat, ha a Közösség hasonló terméket előállító termelői által benyújtott panaszigény ügyében lefolytatott vizsgálat során kialakított támogató és ellenző álláspontok aránya alapján megállapítást nyert, hogy a panaszt a közösségi gazdasági ágazat helyett és nevében nyújtották be. A panaszt abban az esetben kell a közösségi gazdasági ágazat helyett és nevében benyújtottnak tekinteni, ha azzal kapcsolatosan a közösségi gazdasági ágazatban tevékenykedő termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 50 %-nál nagyobb kollektív részarányát képviselő termelők támogatásuknak vagy ellenvéleményüknek adnak hangot. Azonban nem kell vizsgálatot kezdeményezni abban az esetben, ha a panaszigényt kifejezetten támogató termelők a közösségi gazdasági ágazat tevékenykedő hasonló termékeket előállító termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 25 %-ánál kisebb kollektív részarányát képviselik.

(7) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy egy vizsgálat megindításának kezdeményezését előíró határozat hiányában a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz ne kerülhessen nyilvánosságra. Azonban e cikk értelmében a megfelelő módon dokumentált panaszigény kézhezvételét követően a lehető legrövidebb időn belül, és minden esetben a vizsgálat megindítását megelőzően a Bizottság értesíti a panaszról az érintett származási hely szerinti országot és/vagy exportáló országot, amelyet konzultációk megtartására kell felkérni a helyzet tisztázása és a lehetőség szerint kölcsönösen elfogadható megoldás kidolgozása végett a (2) bekezdésben említett ügyekkel kapcsolatosan.

(8) Amennyiben rendkívüli körülmények miatt a Bizottság a közösségi gazdasági ágazat helyett és nevében vizsgálat megindítására irányuló írásos panasz benyújtása nélkül kezdeményezi vizsgálat megindítását, az ilyen kezdeményezést megfelelő indokokkal kell alátámasztani a (2) bekezdésben előírtak szerint a kiegyenlíthető támogatások létét, az okozott sérelmet és az okozati összefüggést igazoló bizonyítékokkal.

(9) A vizsgálat lefolytatására vagy lefolytatásának megtagadására vonatkozó döntés meghozatalában a támogatásokkal és az okozott kárral kapcsolatos bizonyítékokat egyidejűleg kell mérlegelni. A panaszt el kell utasítani akkor, ha az esettel kapcsolatos eljárás megindításához a kiegyenlíthető támogatásokkal vagy az okozott kárral kapcsolatosan nem áll rendelkezésre kielégítő bizonyíték. Nem kezdeményezhető eljárás olyan országgal szemben, amelynek behozatala nem éri el az 1 %-os piaci részesedést, kivéve ha az ilyen országok együttesen a közösségi fogyasztás 3 %-át vagy annál nagyobb részarányát képviselik.

(10) A benyújtott panaszigény a vizsgálat kezdeményezését megelőzően visszavonható, amely esetben azt úgy kell tekinteni, mintha nem nyújtották volna be.

(11) Amennyiben konzultáció lefolytatását követően nyilvánvalóan megállapítható, hogy egy eljárás kezdeményezéséhez elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság a panaszigény benyújtásának napjától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és erre vonatkozóan közleményt ad ki az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyítékok elégtelennek bizonyulnak, a panaszigény előterjesztőjét a konzultáció lefolytatását követően a panasznak a Bizottsághoz történő benyújtása napjától számított 45 napon belül erről a tényről tájékoztatni kell.

(12) Az eljárások kezdeményezéséről szóló értesítésben fel kell tüntetni a vizsgálat kezdeményezésének bejelentését, a kérdéses termékeket és országokat, a rendelkezésre álló információk összefoglalását, valamint egy rendelkezést azzal kapcsolatosan, hogy a vonatkozó információkat a Bizottsággal közölni kell.

Az értesítésben fel kell tüntetni azokat az időszakokat, amelyek időtartama alatt az érdekelt felek megnevezhetik magukat, írásban előterjeszthetik álláspontjukat és információt nyújthatnak be, ha igénylik, hogy az álláspontjukat és ezen információkat a vizsgálat lefolytatása során figyelembe vegyék. Az értesítésben fel kell tüntetni azt az időszakot is, amely során az érdekelt felek a 11. cikk (5) bekezdésének megfelelően kérhetik a Bizottság általi meghallgatásukat.

(13) A Bizottság az eljárások kezdeményezéséről értesíti az exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök tudomása szerint érintett képviseleti társulásait, valamint a származási országot és/vagy exportáló országot, valamint a panasz előterjesztőjét, továbbá a bizalmas információk védelmi szempontjait kellően figyelembe véve átadja az (1) bekezdés szerinti írásos panasz teljes szövegét az általa ismert exportőrök és a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai részére, illetve kérésre rendelkezésre bocsátja az egyéb érdekelt felek részére. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásos panasz teljes szövegét csak a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai vagy illetékes szakmai társulása számára kell megküldeni.

(14) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat lefolytatása nem hátráltathatja a vámkezelést.

11. cikk

A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a tagállamokkal együttműködve eljáró Bizottság közösségi szinten vizsgálat megindítását kezdeményezi. Az ilyen vizsgálatnak mind a támogatásokra, mind az okozott kárra ki kell terjednie, és ezek vizsgálatát párhuzamosan kell végezni.

Annak biztosítása érdekében, hogy a vizsgálat lefolytatása reprezentatív értékű eredmény feltárásával záruljon, a vizsgálati időszakot olyan módon kell kijelölni, hogy az támogatások nyújtása esetén megfeleljen az 5. cikk szerinti vizsgálatok szokásos időtartamának.

A vizsgálat lefolytatásának időszakát követő időszakokra vonatkozó információkat általában nem kell figyelembe venni.

(2) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró, valamely vizsgálattal kapcsolatosan a kérdőívet megkapó érintett felek számára legalább 30 napot kell biztosítani a kérdőíven feltüntetett kérdések megválaszolására. Exportőrök esetében ez az időbeli korlátozás a kérdőív kézhezvételének napjától számítva alkalmazandó, amit ebben a vonatkozásban úgy kell kiszámítani, hogy az a válaszadásra felkért fél számára való elküldés napjától, vagy a származási ország és/vagy exportáló ország megfelelő diplomáciai képviseletén keresztül történő továbbítás napjától számított egy hét legyen. A 30 napos időszak meghosszabbítása a vizsgálat lefolytatási határidőinek megfelelő figyelembevételével engedélyezhető, feltéve hogy a meghosszabbítást kérő érdekelt fél különleges körülményekre hivatkozva a meghosszabbítás iránti igényét meg tudja indokolni.

(3) A Bizottság felkérheti a tagállamokat információk szolgáltatására, amelyek minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az ilyen felkéréseknek eleget tegyenek.

A tagállamok a kért információt az elvégzett felügyeleti ellenőrzések és vizsgálatok eredményeivel együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha ez az információ közérdekű, vagy az ilyen információk szolgáltatását tagállam igényelte, a Bizottság továbbítja az ilyen információkat a tagállamok számára, feltéve hogy azok nem bizalmas jellegűek; az utóbbi esetben az információk nem bizalmas jellegű összefoglalását kell továbbítani.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy hajtsák végre az összes szükséges ellenőrzést és felügyeleti tevékenységet, különösen az importőrök, kereskedők és a közösségi termelők között, és folytassanak vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve hogy az érintett cégek ehhez hozzájárulásukat adják, és a kérdéses ország kormányát ezekről az ellenőrzésekről hivatalosan értesítették, valamint az érintett harmadik ország ezzel kapcsolatosan kifogást nem emelt.

A tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy a Bizottság ilyen felkéréseinek eleget tegyenek.

Amennyiben a Bizottság vagy egy tagállam arra igényt tart, a Bizottság tisztviselőit fel kell hatalmazni, hogy nyújtsanak segítséget a tagállamok tisztviselői számára feladataik végrehajtásában.

(5) A 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően az eljárások lefolytatásával kapcsolatosan magukat megnevező érdekelt felek szempontjait tárgyaláson kell meghallgatni abban az esetben, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megjelent közleményben előírt időszakon belül írásbeli kérelmet nyújtanak be tárgyalás tartása iránt, amelyben rámutatnak arra, hogy egy érdekelt fél érdekeit valószínűsíthetően befolyásolja az eljárás kimenetele, és meghallgatásuknak különös indokai vannak.

(6) Kérelemre lehetőséget kell biztosítani a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a magukat megnevező importőrök, exportőrök és a panasz előterjesztője, valamint a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország kormánya számára, hogy az ellenérdekű felekkel találkozhassanak abból a célból, hogy ellentétes nézeteiket összevethessék és ellenvéleményüket előadhassák.

E lehetőség biztosítása során tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére, és az érintett felek szempontjaira.

A felek egyike sem kötelezhető arra, hogy tárgyaláson vegyen részt, és amennyiben az érintett fél arra nem hajlandó, ez a körülmény hátrányosan nem befolyásolhatja az érintett fél ügyét.

A Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés szerinti szóbeli információkat, feltéve hogy azokat a későbbiekben írásban megerősítik.

(7) A panaszosok, a származási ország és/vagy exportáló ország kormányzati szervei, az importőrök és exportőrök és azok képviseleti társulásai, továbbá a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a panasszal kapcsolatosan magukat megnevező felhasználói és fogyasztói szervezetek írásban benyújtott felkérésre engedélyt kaphatnak arra, hogy a vizsgálat lefolytatásában érintett bármelyik fél által a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthessék, ellentétben a Közösség vagy annak tagállamai által készített olyan belső dokumentumokkal, amelyeket az általuk előterjesztett esetekkel kapcsolatosan mutatnak be, és amelyek a 29. cikk értelmében nem bizalmas jellegűek, illetve amelyeket vizsgálatok lefolytatásában nem használnak fel.

E felek jogosultak a megtekintett információkra észrevételt tenni, és az általuk tett észrevételeket figyelembe kell venni minden olyan esetben, amikor azok megfelelően alátámasztottak.

(8) A 28. cikkben ismertetett körülmények kivételével az érdekelt felek által szolgáltatott és a vizsgálatban feltárt eredmények alapját szolgáltató információk pontosságát a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni.

(9) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások keretében végrehajtandó vizsgálatot minden lehetséges esetben a vizsgálat megindításától számított egy éven belül le kell folytatni, és le kell zárni. Az ilyen vizsgálatokat minden körülmények között minden esetben a vizsgálat megindításától számított 13 hónapon belül a kötelezettségvállalások esetében a 13. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával, vagy jogerős intézkedés esetében a 15. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával le kell folytatni és le kell zárni.

(10) A vizsgálat lefolytatásának teljes időtartama folyamán a Bizottság a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország számára indokoltan elvárható lehetőséget biztosít konzultációk megtartására, hogy a tényeken alapuló helyzetet tisztázhassák és kölcsönösen elfogadható megoldásokat találjanak.

12. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes vám abban az esetben vethető ki, ha:

a) a 10. cikknek megfelelően eljárás kezdeményezésére került sor;

b) a vám kivetésével kapcsolatosan értesítést küldtek, és 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően az érdekelt felek számára elegendő lehetőséget biztosítottak a szükséges információk benyújtásához és észrevételeik megtételéhez;

c) ideiglenesen megállapították, hogy egy importált termék kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket élvez és a közösségi gazdasági ágazatot ennek következtében kár éri; valamint

d) a Közösség érdekei az ilyen kár keletkezésének megakadályozása céljából a beavatkozást megkívánják.

Az ideiglenes vámot az eljárás kezdeményezésének napjától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, de legfeljebb az eljárás kezdeményezésének napjától számított kilenc hónapon belül ki kell vetni.

Az ideiglenes kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások ideiglenesen megállapított teljes összegét, azonban olyan esetekben, amikor kisebb összeg elegendő a közösségi gazdasági ágazat érdekeit sértő kár megszüntetéséhez, az ilyen kisebb összeget kell alkalmazni.

(2) Az ideiglenes vám alkalmazásához garanciafedezetet kell biztosítani, és az érintett termékek Közösségen belüli szabad forgalmazás céljából való felszabadításának feltételeként ilyen garancia nyújtását kell kikötni.

(3) A Bizottság a tagállamokkal folytatott, konzultációt vagy rendkívüli sürgősséget igénylő esetekben a tagállamok tájékoztatását követően ideiglenes intézkedést alkalmaz. Ez utóbbi esetben a Bizottság által alkalmazott intézkedésről szóló értesítésnek a tagállamok számára történő elküldését követő legfeljebb 10 napos időszakon belül a konzultációkat meg kell tartani.

(4) Amennyiben egy tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását igényli, és ha az (1) bekezdés első és második albekezdéseiben előírt feltételek teljesülnek, a Bizottság a felkérés kézhezvételének napjától számított legfeljebb öt munkanapon belül megállapítja, hogy ideiglenes kiegyenlítő vámot ki kell-e vetni vagy sem.

(5) A Bizottság ezt követően az (1)–(4) bekezdés szerint meghozott minden határozatáról a Tanács és a tagállamok számára értesítést küld. A minősített többségi szavazat alapján eljáró Tanács a Bizottság által hozott határozattól eltérő határozatot hozhat.

(6) Ideiglenes vám legfeljebb négyhónapos időszakra vethető ki.

13. cikk

Kötelezettségvállalások

(1) Abban az esetben, ha a támogatás és a kár fennállását előzetesen megállapították, a Bizottság elfogadhatja a megfelelő önkéntes kötelezettségvállalást, amely alapján:

a) a származási ország és/vagy exportáló ország vállalja a támogatás felszámolását vagy korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedéseket tesz; vagy

b) az exportőr vállalja, hogy árait felülvizsgálja vagy a kérdéses területre történő kivitelt leállítja mindaddig, amíg az ilyen kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, hogy ennek köszönhetően a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően a Bizottság megállapíthassa, hogy ezzel a támogatás káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámok, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállalás alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges, de a kiegyenlíthető támogatás összegénél kisebb kell legyen abban az esetben, ha az ilyen növekedés a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához elegendő.

(2) A kötelezettségvállalások megtételére a Bizottság javaslatot tehet, azonban egyetlen ország vagy exportőr sem kötelezhető arra, hogy ilyen kötelezettségvállalások megtételéről megállapodást kössön. Az a tény, hogy egyes országok vagy exportőrök ilyen kötelezettségvállalások megtételére nem hajlandók, vagy annak megtételére a felkérést nem fogadják el, semmilyen körülmények között sem befolyásolhatja hátrányosan az adott esetben meghozandó döntéseket.

Az is megállapítható lehet azonban, hogy a behozatal további támogatása esetén a fenyegető kár nagyobb valószínűséggel bekövetkezhet. A kötelezettségvállalások megtétele nem kérhető és nem fogadható el országoktól vagy exportőröktől, kivéve ha a támogatás nyújtását és az általa okozott kár fennállását előzetesen megállapították.

Rendkívüli körülményektől eltekintve nem ajánlható fel kötelezettségvállalás azon időszakot követően, amelynek során a 30. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetők.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell szükségszerűen elfogadni abban az esetben, ha azok elfogadását a gyakorlati megvalósíthatóság szempontjából nem tekintik célravezető megoldásnak, például olyan esetekben, amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma jelentős, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános eljárási rend előírásait is. Az exportőrrel és/vagy az érintett származási országgal és/vagy az érintett exportáló országgal közölhetők azok az indokok, amelyek alapján javasolják kötelezettségvállalás megtételének elutasítását, és számukra lehetővé tehető, hogy erre vonatkozóan észrevételeket tegyenek. Az elutasítás indokait a végső határozatban kell rögzíteni.

(4) A kötelezettségvállalások megtételére javaslatot benyújtó felektől meg kell követelni, hogy a kötelezettségvállalással kapcsolatosan terjesszék elő a vonatkozó információk nem bizalmas jellegű változatát, hogy azokat vizsgálat lefolytatása céljából az érdekelt felek rendelkezésére lehessen bocsátani.

(5) Amennyiben a konzultációkat követően elfogadják a kötelezettségvállalásokat, és a tanácsadó bizottságon belül azzal szemben tiltakozást nem jelentenek be, a vizsgálatot le kell zárni. Minden egyéb esetben a Bizottság a vizsgálat lezárására vonatkozó javaslat megtételével együtt a konzultáció eredményeiről azonnal jelentést nyújt be a Tanács számára. A vizsgálatot lezártnak kell tekinteni, ha a többségi szavazattal intézkedő Tanács a jelentés és a javaslat kézhezvételének napjától számított egy hónapon belül nem hoz ezzel ellentétes értelmű határozatot.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a támogatások nyújtásának és az okozott kárnak a vizsgálatát a szokásos módon kell lefolytatni. Ilyen esetben, ha a támogatások nyújtásával vagy az okozott kárral kapcsolatos vizsgálatok negatív eredménnyel zárulnak, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve az olyan eseteket, amikor a negatív eredmény megállapítása nagy részben a kötelezettségvállalás alkalmazásának köszönhető. Ilyen esetekben előírható, hogy az ilyen kötelezettségvállalást egy ésszerű időtartamig továbbra is érvényben kell tartani.

Amennyiben támogatásnyújtást és kár fennállását állapítják meg, a kötelezettségvállalás annak feltételeivel és e rendelet rendelkezéseivel összhangban továbbra is érvényes.

(7) A Bizottság minden olyan országtól és exportőrtől, amelytől felajánlott kötelezettségvállalásokat elfogadott, megköveteli információk rendszeres időközönkénti szolgáltatását a kötelezettségvállalás teljesítésével kapcsolatban, valamint a vonatkozó adatok ellenőrzésének lehetővé tételét. Az ilyen követelmények be nem tartása a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Amennyiben egy vizsgálati eljárás lefolytatása során a Bizottság bizonyos exportőrök részéről kötelezettségvállalásokat fogad el, az ilyen kötelezettségvállalásokat a 18., 19., 20. és 22. cikk alkalmazásában attól a naptól kezdődően kell hatályban lévőnek tekinteni, amelyik napon a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország vonatkozásában lefolytatott vizsgálat lezárult.

(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármelyik részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság viszszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását, konzultációt követően, szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 12. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek, vagy a származási és/vagy exportáló országnak lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve ha a kötelezettségvállalást maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely első megállapításra bizonyítékot tartalmaz valamely kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az azt követő vizsgálat, amely azt vizsgálja, valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben indokoltan feltételezhető, hogy egy kötelezettségvállalást megszegnek, vagy amikor egy kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása folyamatban van és még le nem zárt vizsgálat lefolytatása közben következik be, konzultációkat követően a rendelkezésre álló információk alapján a 12. cikk szerint ideiglenes vám vethető ki.

14. cikk

Eljárás megszüntetése intézkedések alkalmazása nélkül

(1) Amennyiben egy benyújtott panaszt visszavonnak, ha az eljárás megszüntetése nem sérti a Közösség érdekeit, az eljárás megszüntethető.

(2) Amennyiben konzultáció lefolytatását követően megállapítást nyer, hogy szükségtelen védő intézkedések alkalmazása, és ha a tanácsadó bizottságon belül tiltakozást nem jelentenek be, a vizsgálat vagy eljárás lefolytatását meg kell szüntetni. Minden egyéb esetben a Bizottság az eljárás megszüntetésére tett javaslattal együtt a konzultációk lefolytatásának eredményéről jelentést nyújt be a Tanács számára. Az eljárást befejezettnek kell tekinteni, ha a többségi szavazat alapján intézkedő Tanács a jelentés és a javaslat kézhezvételét követő egy hónapon belül ellentétes értelmű határozatot nem hoz.

(3) Az eljárást azonnali hatállyal meg kell szüntetni akkor, ha megállapítást nyer, hogy a kiegyenlíthető támogatások összege nem éri el az (5) bekezdés szerinti *de minimis* összeghatárt, vagy olyan esetekben, amikor a támogatott behozatal tényleges vagy lehetséges mennyisége vagy a kár mértéke elhanyagolható.

(4) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások lefolytatása vonatkozásában az okozott kár mértékét szokásosan olyan esetekben kell elhanyagolhatónak tekinteni, amikor az érintett behozatal piaci részesedése alacsonyabb, mint a 10. cikk (9) bekezdésében előírt érték. A fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosan lefolytatott vizsgálatok alkalmazásában a támogatott behozatal mennyiségét elhanyagolható mértékűnek kell tekinteni, ha az nem éri el a hasonló termékekből a Közösségben forgalmazott teljes importmennyiség 4 %-át, kivéve az olyan fejlődő országokból származó behozatalt, amelyeknek egyedi piaci részesedése a Közösség érintett importpiacán alacsonyabb, mint a teljes importmennyiség 4 %-a, ha az ilyen országokból származó kollektív importmennyiség meghaladja a hasonló termékekből a Közösségben forgalmazott teljes importmennyiség 9 %-át.

(5) A kiegyenlíthető támogatások összege akkor tekintendő *de minimis* értékűnek, ha az kisebb, mint a behozatal értékének 1 %-a, kivéve ha a vizsgálatok fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosak, ilyen esetekben a *de minimis* küszöbérték 2 %, feltéve hogy csak a vizsgálat lefolytatását kell megszüntetni olyan esetekben, amikor a kiegyenlíthető támogatások összege nem éri el az egyedi exportőrökre előírt *de minimis* összeghatárt, akik továbbra is az eljárás alá tartoznak, és az érintett ország vonatkozásában a 18. és 19. cikk szerint megtartott bármilyen későbbi felülvizsgálat során ismételten vizsgálatnak vethetők alá.

15. cikk

Végleges vám kivetése

(1) Ha a megállapításban szereplő tények a kiegyenlíthető támogatásra és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 31. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján.

A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt.

Ha ideiglenes vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejárta előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni.

Nem kell az intézkedést megtenni, amennyiben a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket.

A kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a megállapított kiegyenlíthető támogatás összegét, de a kiegyenlíthető támogatás teljes összegénél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(2) A kiegyenlítő vámot minden egyes esetben megkülönböztetés nélkül a megfelelő összeg kivetésével kell alkalmazni egy bármilyen forrásból származó olyan behozatal vonatkozásában, amely a vizsgálat eredményei szerint gazdasági előnyt biztosít kiegyenlíthető támogatások nyújtása és az azok által okozott kár formájában, az olyan forrásokból származó behozatal kivételével, amelyekkel kapcsolatosan e rendelet szerint kötelezettségvállalásokat fogadtak el. A vám kivetését elrendelő rendeletben meg kell nevezni a vám kivetésében érintett minden szállítót, vagy ha az nem lehetséges, az érintett szállító országot.

(3) Amennyiben a Bizottság a 27. cikk szerint korlátozza az általa lefolytatandó vizsgálatot, az olyan exportőröktől vagy termelőktől származó behozatalra kivetett kiegyenlítő vám összege, akik az üggyel kapcsolatosan a 27. cikk szerint megnevezték magukat, de akik esetében a vizsgálatokat nem folytatták le, nem haladhatja meg a mintavételben szereplő felek vonatkozásában lefolytatott vizsgálatban feltárt kiegyenlíthető támogatások összegének súlyozott átlagát.

E cikk alkalmazásában a Bizottság figyelmen kívül hagy minden, nulla és *de minimis* értéket el nem érő összegű kiegyenlíthető támogatást és a 28. cikkben előírt körülmények között megállapított kiegyenlíthető támogatások összegét.

Minden olyan exportőrtől vagy termelőtől származó behozatal vonatkozásában, akik esetében a támogatások összegét a 27. cikk szerint egyedi alapon állapították meg, egyedi összegű támogatást kell alkalmazni.

16. cikk

Visszamenőleges hatály

(1) Ideiglenes intézkedések és végleges kiegyenlítő vám alkalmazását csak olyan termékek vonatkozásában kell kezdeményezni, amelyeket az adott esetnek megfelelően a 12. cikk (1) bekezdése vagy a 15. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedések hatálybalépését követően bocsátanak szabad forgalomba, az e rendeletben meghatározott kivételek függvényében.

(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a megállapításban szereplő tények kimutatják a kiegyenlíthető támogatások, valamint a kár tényleges meglétét, a Tanács figyelmen kívül hagyva azt a tényt, hogy szükséges-e vagy sem végleges kiegyenlítő vám kivetése, határoz arról, hogy az ideiglenes illeték összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.

E vonatkozásban a „kár" fogalma nem terjed ki a közösségi gazdasági ágazat létrehozásában bekövetkezett jelentős mértékű késedelemre, sem pedig súlyos kár bekövetkeztének lehetőségére, csak akkor, ha a feltárt tények szerint ezek ideiglenes intézkedések hiányában ténylegesen súlyos kárt idéztek elő. Minden egyéb, a kár bekövetkeztének lehetőségével vagy késedelemmel járó esetben, minden ideiglenes vám összegét el kell engedni, és végleges hatályú vám csak attól a naptól vethető ki, amely napon a bekövetkezés lehetőségét vagy jelentős késedelmet véglegesen megállapítják.

(3) Amennyiben a végleges kiegyenlítő vám összege magasabb, mint az ideiglenes vám összege, a különbözetet nem kell beszedni. Ha egy végleges vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vám összege, a vámot újra ki kell számítani. Amennyiben a végleges megállapítás negatív eredményű, az ideiglenes vám alkalmazását nem kell megerősíteni.

(4) A végleges kiegyenlítő vám kivethető olyan termékekre, amelyeket ideiglenes intézkedések alkalmazásának a hatálybalépését megelőző 90 napon belül, de nem a vizsgálat lefolytatásának kezdeményezését megelőzően léptettek be felhasználás céljából.

Az első albekezdést alkalmazni kell, feltéve hogy:

a) az ilyen behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;

b) az érintett importőrök számára lehetővé tették, hogy észrevételeiket a Bizottságnál előterjesszék;

c) vitatott körülmények merülnek fel olyan esetekben, amikor a kérdéses támogatott termék által előidézett kár e rendelet szerinti kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket biztosító behozatalból álló, viszonylag rövid időszakon belül beszállított nagy mennyiségű behozatal miatt nehézségbe ütközik; és

d) feltételezések szerint az ilyen kár ismétlődő előfordulásának megakadályozása céljából szükségessé válik az ilyen behozatal vonatkozásában kiegyenlítő vámok visszamenőleges hatályú alkalmazása.

(5) Kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetén végleges hatályú vám vethető ki az ideiglenes intézkedések alkalmazását legfeljebb 90 nappal megelőzően szabad forgalomba bocsátás céljával beléptetett árukra, feltéve hogy a behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és az ilyen visszamenőleges hatályú megállapítás nem alkalmazható olyan behozatalra, amelyet a kötelezettségvállalás megszegésének vagy visszavonásának napját megelőzően léptettek be.

17. cikk

Időbeli hatály

A kiegyenlítő intézkedések csak addig az időpontig maradnak hatályosak és csak addig a mértékig, amíg azok alkalmazása a kár keletkezését előidéző kiegyenlíthető támogatások elleni védekezéshez szükséges.

18. cikk

A lejárati felülvizsgálatok

(1) A végleges kiegyenlítő intézkedés időbeli hatálya a vám kivetésének napjától számított öt év vagy a legutolsó mind a támogatást, mind az okozott sérelmet érintő felülvizsgálat lefolytatásának napjától számított öt év, kivéve ha a felülvizsgálat során megállapítást nyer, hogy a lejárat bekövetkezése valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának és az okozott kárnak a további fennállását vagy megismétlődését idézi elő. Az ilyen lejárati felülvizsgálatot a Bizottság kezdeményezésére vagy a Közösségi termelők felkérésére kell végrehajtani, és az alkalmazott intézkedések az ilyen felülvizsgálat eredményeinek megállapításáig hatályosak maradnak.

(2) Lejárati felülvizsgálatot kell kezdeményezni akkor, ha a felkérés elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályának lejárta valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának folytatását és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. Ilyen valószínűsítő tényező lehet például a támogatások folytatólagos nyújtása és kár folytatólagos előidézése, bizonyítékot szolgáltatva arra vonatkozóan, hogy az okozott kár megszüntetése részben vagy kizárólag az intézkedések alkalmazásának köszönhető, vagy bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az exportőrök helyzete vagy a piaci helyzet arra utal, hogy a sérelmet okozó támogatásnyújtást folytatólagosan alkalmazni fogják.

(3) E cikk szerinti vizsgálatok végrehajtásában az exportőrök, importőrök, a származási ország és/vagy exportáló ország, illetve a közösségi termelők számára lehetővé kell tenni, hogy megerősítsék, elvessék vagy észrevételezzék a felülvizsgálattal kapcsolatban benyújtott kérelem vonatkozásában eléjük tárt ügyeket, és az összes és megfelelő módon dokumentált bizonyíték indokoltan elvárható megfelelő figyelembevételével megállapodásra kell jutni azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy az intézkedések hatályának lejárta esetén valószínűsíthető-e vagy sem a támogatások nyújtása és az okozott kár további fennállása vagy megismétlődése.

(4) Függőben lévő lejáratokkal kapcsolatban az e cikk szerint az intézkedések alkalmazási hatályának a lejárati évében megfelelő időben közleményt kell megjelentetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezt követően a Közösségi termelők legkésőbb az ötéves időszak lejárta előtt három hónappal jogosultak a (2) bekezdés szerint felülvizsgálat lefolytatása iránti kérelmet benyújtani. Az intézkedések alkalmazásának az e cikk szerinti végleges lejártáról szintén közleményt kell megjelentetni.

19. cikk

Időközi felülvizsgálatok

(1) Az intézkedések folytatólagos alkalmazásának szükségessége szintén felülvizsgálat tárgyát képezheti olyan esetekben, amikor azt a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére, feltéve hogy a végleges hatályú intézkedés alkalmazásának megkezdésétől számított célszerűen hosszú, legalább egyéves időszak már letelt, bármelyik exportőr, importőr vagy a Közösségi termelők vagy a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország felkérésére, aki vagy amely kielégítő bizonyítékkal rendelkezik az ilyen időközi felülvizsgálat lefolytatásának szükségességéről.

(2) Időközi felülvizsgálat lefolytatását olyan esetekben kell kezdeményezni, amikor a felkérés kielégítő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedés folytatólagos alkalmazása a kiegyenlíthető támogatás és az okozott kár ellentételezéséhez a továbbiakban már nem szükséges, és/vagy nem valószínűsíthető, hogy az okozott kár továbbra is fennáll vagy megújul, ha az intézkedés alkalmazását megszüntetik, vagy ha az alkalmazott intézkedés nem, vagy a továbbiakban már nem elégséges ahhoz, hogy hatékonyan ellentételezze az okozott sérelmet előidéző kiegyenlíthető támogatást.

(3) Amennyiben a kivetett kiegyenlítő vám összege kisebb, mint a megállapított kiegyenlíthető támogatás összege, időközi felülvizsgálatot lehet indítani, ha a közösségi termelők, vagy az egyéb érdekelt felek – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő bizonyítékot nyújtanak be arra vonatkozóan, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy a Közösségben az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott. Amennyiben a vizsgálat igazolja az állítások helyességét, a kiegyenlítő vámok összegét növelni lehet a károkozás megszüntetéséhez szükséges árnövekedés elérése érdekében. Mindazonáltal a megnövelt vámszint nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások összegét.

Az időközi felülvizsgálatot a fent megállapított feltételek alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére is meg lehet indítani.

(4) Az e cikk szerinti vizsgálatok elvégzése során a Bizottság többek között megállapíthatja, hogy a támogatások nyújtásában és az okozott kárban bekövetkezett-e jelentős változás, illetve hogy az alkalmazott intézkedésekkel elérhetők-e a 8. cikk szerint az előzetesen megállapított okozott kár megszüntetésével kapcsolatosan meghatározott célkitűzések. Ebben a vonatkozásban a végleges megállapítások kialakításában figyelembe kell venni az összes vonatkozó és megfelelő hivatkozásokkal alátámasztott bizonyítékot.

20. cikk

Gyorsított felülvizsgálatok

Minden olyan exportőr, akinek a kivitele vonatkozásában végleges kiegyenlítő vámot alkalmaznak, de akinek az esetét az eredeti vizsgálat lefolytatásakor egyedileg nem vizsgálták más okból kifolyólag, mint a Bizottsággal való együttműködés elmulasztása, gyorsított felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérheti annak érdekében, hogy a Bizottság azonnal egyedi mértékű kiegyenlítő vámot állapíthasson meg a termékei számára.

Az ilyen felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációkat követően kell megtartani, miután a közösségi termelők megfelelő módon lehetőséget kaptak észrevételeik előterjesztéséhez.

21. cikk

Visszatérítések

(1) A 18. cikk ellenére az importőr kérheti a beszedett vám visszatérítését olyan esetekben, amikor bebizonyosodik, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét, amelyek alapján a vámot megfizették, megszüntették, vagy a hatályos vám összegénél kisebb összegűre csökkentették.

(2) A kiegyenlítő vám visszatérítését az érintett importőr a Bizottsághoz benyújtott kérelemben igényelheti. A kérelmet azon tagállam illetékes hatóságai útján kell benyújtani, amelynek a területén a terméket szabad forgalomba bocsátották a végleges hatályú vám összegének az illetékes hatóságok általi hivatalos megállapítása napját követő hat hónapon belül, vagy attól a naptól számított hat hónapon belül, amelyik napon az ideiglenes vámként megállapított összeget végleges hatályú vámmá nyilvánították. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul benyújtják a Bizottság részére.

(3) A benyújtott visszatérítés iránti kérelem akkor tekintendő bizonyítékokkal megfelelő módon alátámasztottnak, ha az pontos információkat tartalmaz a kiegyenlítő vámok igényelt visszatérítendő összegéről, valamint az ilyen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatosan használt összes vámokmányról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá egy reprezentatív időszak vonatkozásában a kérdéses exportőr vagy termelő termékeivel kapcsolatosan a kiegyenlíthető támogatások összegét is. Amennyiben az importőr nincs kapcsolatban az érintett exportőrrel vagy termelővel és ilyen információ közvetlenül nem áll rendelkezésre, vagy az exportőr vagy termelő nem kívánja az ilyen információt az importőrrel közölni, a benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell az érintett exportőr vagy termelő arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét az e cikkben előírt rendelkezések szerint csökkentették vagy felszámolták, és hogy az ezzel kapcsolatos támogató bizonyítékokat a Bizottság számára elő fogják terjeszteni. Amennyiben az ilyen bizonyítékok az exportőrtől vagy a termelőtől a célszerűen elvárható időn belül nem érkeznek be, a kérelmet el kell utasítani.

(4) A Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációkat követően határozatot hoz arról, hogy a kérelemben előterjesztett igényt kielégíti-e, és ha igen, milyen mértékben, vagy bármely időpont vonatkozásában időközi felülvizsgálat lefolytatását rendelheti el, amikor a rendelkezésre álló információk és az ilyen felülvizsgálatok végrehajtásával kapcsolatosan előírt rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt eredményeket használja fel annak megállapítása céljából, hogy a visszatérítés indokolt-e, és ha igen, milyen mértékben.

A vám visszatérítése rendszerint 12 hónapon belül történik, és arra semmilyen körülmények között nem kerülhet sor a kiegyenlítő vám alkalmazását szükségessé tevő termék importőre által szolgáltatott, megfelelő bizonyítékokkal alátámasztott visszatérítés igénylésének napjától számított 18 hónapot követően.

Az engedélyezett visszatérítések kifizetését a szokásos eljárás szerint a tagállamok az első albekezdésben említett határozat meghozatalának napjától számított 90 napon belül teljesítik.

22. cikk

A felülvizsgálatokra és a visszatérítésekre vonatkozó általános rendelkezések

(1) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a 18., 19. és a 20. cikkben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A 18. és a 19. cikk alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A 18. és a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül le kell zárni.

A 20. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni.

Amennyiben a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a 19. cikk szerinti felülvizsgálat, a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot a 18. cikk szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság a fenti határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal az intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

a) lejárnak a 18. cikk szerinti vizsgálat során;

b) lejárnak a 18. és a 19. cikk szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a 18. cikk szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a 19. cikk szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték; illetve

c) változatlanul maradnak a 19. és a 20. cikk szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való lejártáról vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

(2) A felülvizsgálatot a 18., 19. és 20. cikk szerint a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációkat követően a Bizottságnak kell kezdeményeznie.

(3) Amennyiben a felülvizsgálat eredményei azt indokolják, az intézkedéseket az elfogadásukért felelős közösségi intézmények határozatával a 18. cikk szerint hatályon kívül kell helyezni vagy hatályban kell tartani, vagy a 19. és 20. cikk szerint hatályon kívül kell helyezni, hatályban kell tartani vagy módosítani kell.

(4) Amennyiben az intézkedéseket egyedi exportőrök vonatkozásában helyezik hatályon kívül, nem pedig az egész importáló ország vonatkozásában, az ilyen exportőrök továbbra is az eljárás hatálya alatt maradnak és esetükben új vizsgálat folytatható le ezen cikk értelmében a kérdéses ország vonatkozásában bármikor végrehajtott felülvizsgálat keretében.

(5) Amennyiben a 19. cikk szerint az intézkedések felülvizsgálata folyamatban van az intézkedések alkalmazási időszakának a végén a 18. cikkben meghatározottak szerint, az intézkedéseket a 18. cikk szerinti szempontok alapján is vizsgálat alá kell vonni.

(6) A 18–21. cikk értelmében lefolytatott minden felülvizsgálatban vagy a visszatérítésre vonatkozó vizsgálatban a Bizottság, feltéve hogy a körülményekben nem következett be változás, a vizsgálatot ugyanolyan módon folytatja le, mint a vám alkalmazásának megállapításához vezető vizsgálatot, megfelelő módon figyelembe véve az 5., 6., 7. és 27. cikket.

23. cikk

Kijátszás

(1) Az e rendelet alapján kivetett kiegyenlítő vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára, vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára, illetve a termék részeinek behozatalára, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésével összhangban kivetett maradék kiegyenlítő vámot nem meghaladó kiegyenlítő vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(3) A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, továbbá az importált hasonló termék és/vagy annak részei továbbra is támogatásban részesülnek.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódex alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;

b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való fuvarozását;

c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és termelők termékeiket a termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják.

(4) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve az érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot.

A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le.

Ha a megállapításban szereplő tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, kivéve ha a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett dönt.

Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(5) A 24. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

(6) A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek a (3) bekezdés szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó termelővel.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján adják meg, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

Amennyiben a 20. cikkben megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

(7) Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 19. cikk szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban kell végezni.

(8) E cikk rendelkezései nem akadályozhatják a vámokkal kapcsolatos hatályos rendelkezések szokásos alkalmazását.

24. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vámok rendelet kibocsátásával vethetők ki, és azok beszedését a tagálmok végzik a vámok kivetését elrendelő ilyen rendeletekben meghatározott formában, értékben és egyéb feltételek alkalmazásával. A kiegyenlítő vámokat a vámoktól, adóktól és behozatalra szokásosan kivetett egyéb díjaktól elkülönítve kell beszedni.

Semmiféle termék esetében nem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömpingárak és exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez.

(2) Az átmeneti vagy végleges hatályú kiegyenlítő vámok kivetését elrendelő rendeleteket, valamint a kötelezettségvállalások elfogadását és a vizsgálatok vagy eljárások megszüntetését elrendelő rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni.

Az ilyen rendeleteknek vagy határozatoknak tartalmazniuk kell az exportőrök nevét, ha azok ismertek, vagy az érintett országok nevét, a termék ismertetését és a támogatás, illetve az okozott kár megállapítását alátámasztó tények összefoglalását, valamint a vonatkozó megfontolásokat, a bizalmas jellegű információ védelmének megfelelő figyelembevételével. Minden egyes esetben a rendelet vagy határozat egy másolati példányát meg kell küldeni az ügyben megnevezett és ismert érdekelt feleknek. A jelen bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók a felülvizsgálatok végrehajtására is.

(3) A különleges rendelkezések, különös tekintettel a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben [1] történő feltüntetésére, elfogadhatók e rendeletnek megfelelően.

(4) A Közösség érdekében az e rendelet alapján meghozott intézkedések, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozatával kilenc hónapos időszakra felfüggeszthetők. A felfüggesztés újabb, egy évet meg nem haladó időre meghosszabbítható, ha a Tanács a Bizottság javaslatára így határoz.

A javaslatot a Tanács elfogadja, kivéve ha a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett dönt.

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető, és ha a közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére, és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt, konzultációt követően az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.

(5) A Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációkat követően utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a behozatal nyilvántartásba vételéhez, annak érdekében, hogy ezen intézkedések ezt követően a nyilvántartásba vétel napjától azonnal alkalmazhatók legyenek az érintett behozatalra.

A behozatal nyilvántartásba vétel teljesítésétől tehető függővé miután a közösségi gazdasági ágazat az ezen intézkedést megfelelően alátámasztó bizonyítékkal ellátott kérelmet nyújtott be.

A nyilvántartásba vételt rendelettel kell előírni, amelyben meg kell határozni az intézkedés célját és szükség esetén a kiszabható jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem alkalmazható.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést tesznek a Bizottság részére a behozatal kereskedelmi forgalmáról vagy a vizsgálati eljárás lefolytatása és az intézkedések alkalmazása vonatkozásában érintett behozatalról, valamint az e rendelet rendelkezései értelmében beszedni kívánt összegről.

[1] HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a bizottság eseti alapon kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 11. cikk (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információra a 29. cikk (6) bekezdése vonatkozik.

25. cikk

Konzultációk

(1) Az e rendelet szerinti konzultációkat, a 10. cikk (7) bekezdésében és a 11. cikk (10) bekezdésében említett konzultációk kivételével, a minden egyes tagállam képviseletében delegált képviselőkből összeállított és a Bizottság képviselője által elnökölt tanácsadó bizottságon belül kell lefolytatni. A konzultációkat egy tagállam felkérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére azonnal meg kell tartani, és minden esetben olyan határidőn belül, amely lehetővé teszi az e rendeletben előírt határidők betartását.

(2) A bizottság ülését a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.

(3) Olyan esetekben, amikor az szükséges, előírható, hogy egy konzultációt csak írásos formában tartanak meg. Ebben az esetben a Bizottság a tagállamokat megfelelő módon tájékoztatja, és meghatároz egy olyan időszakot, amelyen belül azok jogosultak véleményt nyilvánítani vagy szóbeli konzultációt igényelni, amelynek megtartásáról az elnök gondoskodik, feltéve hogy az ilyen szóbeli konzultáció egy olyan időtartamon belül megtartható, amely lehetővé teszi az e rendeletben előírt határidő betartását.

(4) A konzultációknak ki kell terjedniük az alábbi kérdésekre:

a) a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos információk kezelése és az ilyen támogatások összegének megállapításában használt módszerek;

b) az okozott kár megléte és mértéke;

c) a támogatott behozatal és az okozott kár közötti okozati kapcsolat;

d) a megtett intézkedések, amelyek az adott körülmények között alkalmasak arra, hogy megakadályozzák vagy orvosolják a kiegyenlíthető támogatások által okozott kárt, valamint meghatározzák az ilyen intézkedések hatálybaléptetésének módszereit és eszközeit.

26. cikk

Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa megfelelőnek ítélt időpontokban jogosult ellenőrző látogatások során megvizsgálni az importőrök, exportőrök, kereskedők, ügynökök, termelők, szakmai társulások és szervezetek nyilvántartásait a támogatások nyújtásával és az okozott károkkal kapcsolatosan előterjesztett információk ellenőrzése céljából. Az ellenőrző látogatást bejelentő értesítésre megfelelő tartalmú és megfelelő határidőre megküldött válasz hiányában az ellenőrző látogatás nem hajtható végre.

(2) A Bizottság szükség szerint harmadik országokban is végezhet vizsgálatokat, feltéve hogy sikerül megszereznie az érintett cégek hozzájárulását, valamint ha értesíti a kérdéses ország illetékes hatóságait, és azok a vizsgálat lefolytatása ellen kifogást nem emelnek. Az érintett cégekkel való megállapodást követően a Bizottság tájékoztatja a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország hatóságait a meglátogatni kívánt cégek neveiről és a megállapodás szerinti látogatási időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatják az ellenőrző látogatások során megvizsgálni kívánt információk jellegéről és az ilyen látogatások sikeres lefolytatásához szükséges egyéb információk iránti igényről, ugyanakkor ez a tájékoztatás nem akadályozhatja az ellenőrzések végrehajtóit abban, hogy az ellenőrzések során a kapott információk ismeretében további adatok szolgáltatására tartsanak igényt.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerint lefolytatandó vizsgálatokban a Bizottság számára a felkért tagállamok tisztviselői nyújtanak támogatást.

27. cikk

Mintavétel

(1) Amennyiben a panaszigények előterjesztőinek száma, illetve az exportőrök vagy importőrök, a terméktípusok vagy az ügyletek száma jelentős, a vizsgálat lefolytatását a következők szerint lehet korlátozni:

a) az érintett felek, a termékek vagy az ügyletek célszerűen kezelhető számát érintő mintavételek alkalmazásával, amelyek a mintavételhez való kiválasztás időpontjában a rendelkezésre álló adatok alapján statisztikailag értékelhető adatokat adnak; vagy

b) a rendelkezésre álló idő alatt célszerűen kivizsgálható lehető legnagyobb termelési, értékelési vagy exportálási reprezentatív mennyiség meghatározásával.

(2) A felek, terméktípusok vagy ügyletek ezen cikk szerinti kiválasztása a Bizottság feladata, jóllehet, a mintavételhez való kiválasztásban támogatni kell az érintett felekkel folytatandó konzultációkat és meg kell szerezni hozzájárulásukat, feltéve hogy az ilyen felek erre a célra magukat megnevezik, és elegendő mennyiségű információt bocsátanak rendelkezésre a vizsgálat megindításától számított három héten belül, hogy ezzel elősegítsék a reprezentatív mintavétel céljaira történő kiválasztást.

(3) Amennyiben a vizsgálat lefolytatását e cikk szerint korlátozzák, a kiegyenlíthető támogatás egyedi összegét meg kell állapítani bármely olyan exportőr vagy termelő vonatkozásában, akit eredetileg a mintavétel céljaira nem választottak ki, de az az e rendeletben előírt határidőkön belül rendelkezésre bocsátotta a szükséges információkat, olyan esetek kivételével, amikor az exportőrök vagy termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok lefolytatása indokolatlanul nagy terhet róna a vizsgálatot lefolytatókra és veszélyeztetné a vizsgálat lefolytatásának a megfelelő időn belül történő sikeres befejezését.

(4) Ha a mintavételt elhatározzák, és a kiválasztott felek némelyike vagy mindegyike részéről az együttműködés bizonyos fokú elmulasztása tapasztalható, ami valószínűsíthetően jelentősen befolyásolja a vizsgálat várható eredményét, új mintavételre kerülhet sor.

Ugyanakkor, ha az együttműködés jelentős mértékű elmulasztása továbbra is fennáll, vagy a rendelkezésre álló idő nem elegendő az új mintavételhez, a 28. cikk vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

28. cikk

Az együttműködés hiánya

(1) Amennyiben bármely érdekelt fél megtagadja az információkhoz való hozzáféréshez való hozzájárulását, vagy az e rendeletben előírt határidőkön belül egyéb módon elmulasztja a szükséges információ nyújtását, vagy jelentős mértékben akadályozza a vizsgálat lefolytatását, a rendelkezésre álló tények alapján mind ideiglenes, mind végleges jóváhagyó vagy elutasító végső megállapítások tehetők.

Amennyiben a feltárt tények alapján megállapítható, hogy bármely érdekelt fél valótlan vagy félrevezető információkat közölt, az ilyen információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a megállapításokat a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés elmulasztásának következményeiről.

(2) A számítógépes válaszadás elmulasztása nem tekinthető az együttműködés elmulasztásának, feltéve hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a kívánt formában végrehajtott válaszaddás indokolatlan mértékű többletterhet vagy indokolatlan költségnövekedést idézett volna elő számára.

(3) Amennyiben egy érdekelt fél által benyújtott információ nem tekinthető minden szempontból a lehető legmegfelelőbbnek, az ilyen információt ezek ellenére nem szabad figyelmen kívül hagyni, feltéve hogy a hiányosságok nem okoznak indokolatlan mértékű nehézséget az ésszerűen elvárható pontosságú tények feltárásában, és ha az információkat a megfelelő módon és a megfelelő határidőkön belül nyújtották be és azok ellenőrizhetők, valamint, ha az információkat szolgáltató fél az információk nyújtásakor a képességei szerint tőle elvárható igyekezetet tanúsította.

(4) Amennyiben egy benyújtott bizonyítékot vagy információt nem fogadnak el, az információ vagy bizonyíték benyújtóját azonnal tájékoztatni kell az elutasítás okáról, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgálhasson. Ha a magyarázatok nem elegendőek, az ilyen bizonyítékok vagy információk elutasításának okát nyilvánosságra kell hozni.

(5) Ha a megállapítások, a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos megállapításokat is beleértve, az (1) bekezdésen alapulnak, ez vonatkozik a panaszigényekkel benyújtott információkra is, az ilyen megállapításokat a vizsgálat lefolytatási határidejének megfelelő figyelembevételével, és amikor az a gyakorlatban végrehajtható, más rendelkezésre álló független forrásokkal, például kiadott árlistákkal, hivatalos statisztikai adatokkal, vámbevallásokkal vagy a vizsgálat során másik érdekelt felektől származó információkkal összevetve ellenőrzik. Az ilyen információ adott esetben magában foglalhatja a világpiac vagy más reprezentatív piacok vonatkozó adatait is.

(6) Ha egy érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni olyan módon, hogy a szükséges információt visszatartja, a várható eredmény az érintett fél számára kedvezőtlenebb lesz, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre.

29. cikk

Titoktartási kötelezettség

(1) Az illetékes hatóságok minden olyan információt, amely természeténél fogva bizalmas jellegű (például azért, mert annak nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyt biztosítana a versenytársak egyike számára, vagy jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná az információt szolgáltató személynek vagy annak a személynek a helyzetét, akitől az információt megszerezték), vagy amelyet az érintett felek a vizsgálat lefolytatásához megfelelő indokkal alátámasztva bizalmas jelleggel bocsátottak rendelkezésre, a bizalmas jellegű információk esetében alkalmazandó eljárások szerint kezelnek.

(2) A bizalmas jellegű információkat szolgáltató érdekelt feleket fel lehet szólítani, hogy bocsássák rendelkezésre ezen információk nem bizalmas jellegű összefoglalását. Ezen összefoglalónak megfelelő részletességűnek kell lennie, annak érdekében hogy azokból a bizalmas jelleggel rendelkezésre bocsátott információk tartalmának a lényege az elvárható mértékig megismerhető legyen. Bizonyos rendkívüli esetekben az érintett felek jelezhetik, hogy az ilyen információik nem alkalmasak összefoglaló készítésére. Az ilyen rendkívüli esetekben indokolni kell, hogy az összefoglaló elkészítése miért nem lehetséges.

(3) Ha az információ szolgáltatója úgy ítéli meg, hogy a kért bizalmas jellegűként való kezelés nem biztosított, és ha az információ szolgáltatója nem kívánja az információt rendelkezésre bocsátani, vagy annak az általános vagy összefoglaló formában történő nyilvánosságra hozatalát nem engedélyezi, olyan esetek kivételével, amikor az információ tartalmának helyessége megfelelő forrásokra alapozva megfelelő módon bizonyítható, az ilyen információ figyelmen kívül hagyható. Bizalmas jellegű kezelésre vonatkozó felkérések önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem akadályozhatja meg általános jellegű információknak és különösen e rendelet szerinti határozatok alapjául szolgáló indokoknak a közösségi hatóságok általi nyilvánosságra hozatalát, sem a közösségi hatóságok által hivatkozott bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben az bírósági eljárásokban ezen indokok elmagyarázásához szükséges. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnak figyelembe kell vennie az érintett feleknek az üzleti titkok vagy államtitkok megőrzéséhez fűződő jogos érdekeit.

(5) A Tanács, a Bizottság és a tagállamok, vagy azok bármelyikének tisztviselői gondoskodnak arról, hogy az információ szolgáltatójának kifejezett hozzájárulása hiányában semmiféle olyan információt, amellyel kapcsolatosan az információ szolgáltatója e rendelet értelmében a bizalmas jellegűként való kezelést kérte, ne hozzanak nyilvánosságra. A Bizottság és tagállamok között kicserélt információkat, a 25. cikk szerinti értelemben megtartott konzultációkról szóló információkat vagy a 10. cikk (7) bekezdésének és a 11. cikk (10) bekezdése értelmében megtartott konzultációkról szóló információkat, illetve az illetékes közösségi hatóságok vagy a tagállamok által elkészített belső dokumentumokról szóló információkat az e rendeletben kifejezetten arra utaló rendelkezések hiányában nem szabad nyilvánosságra hozni.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az ugyanazon hasonló termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

30. cikk

Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszigények előterjesztői, az importőrök és az exportőrök és azok képviseleti társulásai, valamint a származási ország és/vagy exportáló ország kérelemben igényelheti azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a részletes nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján az ideiglenes intézkedések alkalmazásával kapcsolatos döntéseket hozták. Az ilyen nyilvánosságra hozatal igényléséhez a kérelmet közvetlenül az ideiglenes intézkedések alkalmazását követően kell benyújtani, és azt követően a nyilvánosságra hozatalt a lehető legrövidebb időn belül írásban kell végrehajtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a végleges nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján javaslatot kívánnak tenni végleges hatályú intézkedések alkalmazására, vagy intézkedések alkalmazása nélkül egy folyamatban levő vizsgálat vagy eljárás lezárását, különös figyelmet fordítva minden olyan tény vagy megfontolás nyilvánosságra hozatalára, amelyek az ideiglenes intézkedések bármelyikében felhasználtaktól eltérő tények vagy megfontolások.

(3) A végleges nyilvánosságra hozatal igényléséhez megcímzett írásos dokumentum formájában kell benyújtani a kérelmet a Bizottság részére, és olyan esetekben, amikor ideiglenes vám kivetésére került sor, annak a Bizottsághoz legkésőbb az ilyen vám kivetésének kihirdetésétől számított egy hónapon belül be kell érkeznie. Ha ideiglenes illeték kivetésére nem került sor, a felek számára a Bizottság által előírt határidőkön belül lehetőséget kell biztosítani a végleges nyilvánosságra hozatal kérelmezésére.

(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell teljesíteni. A nyilvánosságra hozatalt a bizalmas információ védelmével kapcsolatos szempontok megfelelő figyelembevételével a lehető legrövidebb időn belül, szokásosan a végleges hatályú döntés meghozatala vagy a Bizottság által a 14. és 15. cikk szerinti végleges intézkedés alkalmazására tett javaslat benyújtásának napjától számított egy hónapon belül végre kell hajtani. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy megfontolásokat abban az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető legrövidebb időn belül köteles nyilvánosságra hozni.

A nyilvánosságra hozatal nem akadályozhatja a Bizottságot vagy a Tanácsot későbbi döntések meghozatalában, azonban olyan esetekben, amikor az ilyen döntések meghozatala bármilyen más tényen vagy megfontoláson alapul, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételeket csak abban az esetben kell figyelembe venni, ha azok a Bizottsághoz a Bizottság által minden esetre külön megállapított határidőn, de legalább 10 napon belül beérkeznek, megfelelően figyelembe véve az ügy sürgősségét.

31. cikk

A Közösség érdeke

(1) Annak megállapítását, hogy a Közösség érdeke-e a beavatkozás, valamennyi érdek egységes egészként való figyelembevételével kell végezni, beleértve a közösségi gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeit is. E cikk értelmében ilyen megállapítást csak olyan esetekben kell alkalmazni, amikor minden érintett fél számára lehetővé teszik, hogy szempontjaikat előterjesszék a (2) bekezdésben előírtak szerint. Az ilyen vizsgálat lefolytatásában a sérelmet előidéző támogatás kereskedelemtorzító hatásai felszámolásának és a tényleges verseny helyreállításának a szükségességét külön megfontolás tárgyává kell tenni. A támogatás léte és az általa okozott kár alapján megállapított intézkedések alkalmazása mellőzhető olyan esetekben, amikor az illetékes hatóságok az összes benyújtott információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jutnak, hogy az intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Közösség érdekeit.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok szilárdan megalapozott szempontok szerint vehessék figyelembe az összes rendelkezésükre bocsátott véleményt és információt annak az eldöntéséhez, hogy a kérdéses intézkedések megtétele a Közösség érdekeit szolgálja-e vagy sem, a panaszok előterjesztői, az importőrök és azok képviseleti társulásai, a reprezentatív felhasználói és reprezentatív fogyasztói szervezetek a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül megnevezhetik magukat a vonatkozó eljárásban és információkat bocsáthatnak a Bizottság rendelkezésére. Az ilyen információkat vagy azok elfogadható összefoglalását az e bekezdésben említett minden egyéb fél rendelkezésére kell bocsátani, és számukra lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kapott információkat véleményezzék és azokra megfelelő módon válaszolhassanak.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek jogosultak tárgyaláson történő meghallgatásukat kérelmezni. Az ilyen kérelmekre az engedélyt meg kell adni akkor, ha a kérelmeket a (2) bekezdésben előírt határidőn belül nyújtották be, és ha az ilyen kérelemben feltüntették a Közösségi érdekek szempontjából megfelelő indokokat és érveket, arra nézve, hogy a kérelmet előterjesztő felek miért tartanak igényt tárgyaláson történő meghallgatásra.

(4) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek jogosultak bármilyen kivetett ideiglenes vám alkalmazása vonatkozásában észrevételeket tenni. Az ilyen észrevételeket, ha az érintett felek azok figyelembevételére igényt tartanak, a vonatkozó intézkedések alkalmazásának hatálybalépése napjától számított egy hónapon belül meg kell tenni, és azokat, vagy azok elfogadható összefoglalóit, az e bekezdésben említett minden egyéb fél rendelkezésére kell bocsátani, illetve biztosítani kell számukra, hogy az ilyen észrevételekre a megfelelő módon válaszolhassanak.

(5) A Bizottság az előírt módon a rendelkezésére bocsátott információkat megfelelő alapossággal megvizsgálja és a vizsgálat eredményeit a saját ismeretei alapján kialakított véleményezéssel együtt a tanácsadó bizottságnak átadja. A Bizottság a 14. és 15. cikk szerinti javaslataiban a tanácsadó bizottságban megtartott vita alapján kialakított közös álláspontot veszi figyelembe.

(6) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek kérhetik, hogy rendelkezésükre bocsássák azokat a tényeket és megfontolásokat tartalmazó információkat, amelyek alapján valószínűsíthetően a végleges döntést meghozzák. Az ilyen információkat a lehetőségeknek megfelelően és a Bizottság vagy a Tanács bármiféle későbbi határozatának sérelme nélkül a kérelmező felek rendelkezésére bocsátják.

(7) Az információkat csak akkor veszik figyelembe, ha azok megalapozottságát alátámasztó tényszerű támogató bizonyítékok állnak rendelkezésre.

32. cikk

A kiegyenlítő vámok alkalmazását előíró intézkedések és a többoldalú jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat

Olyan esetekben, amikor egy importált termék vonatkozásában a támogatásokról szóló megállapodás jogviták rendezésére irányuló jogorvoslati eljárásainak a lefolytatását követően bármiféle ellenintézkedés alkalmazását rendelik el, és az ilyen intézkedések megtétele elegendő a kiegyenlíthető támogatások által okozott kár megszüntetéséhez, az annak a terméknek a vonatkozásában kivetett minden kiegyenlítő vám alkalmazását az adott esetnek megfelelően azonnali hatállyal felfüggesztik vagy hatályon kívül helyezik.

33. cikk

Záró rendelkezések

E rendelet nem zárja ki az alábbiak alkalmazhatóságát:

a) a Közösség és harmadik országok között megkötött megállapodásokban előírt különös szabályok;

b) a Közösség mezőgazdasági ágazatra vonatkozó rendeletei és a 2783/75/EGK tanácsi rendelet [1], a 3448/93/EK tanácsi rendelet [2] valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet [3]. E rendeletet az említett rendeletek kiegészítéseként és e rendeletek azon rendelkezéseitől eltérően kell alkalmazni, amelyek kizárják a kiegyenlítő vámok alkalmazását;

c) a különleges intézkedések, feltéve hogy az ilyen intézkedések nem ütköznek a GATT hatálya alatt vállalt kötelezettségek teljesítésével.

34. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2026/97/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni a VI. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

35. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2009. június 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. SLAMEČKA

[1] HL L 282., 1975.11.1., 104. o.
[2] HL L 318., 1993.12.20., 18. o.
[3] HL L 312., 2006.11.11., 1. o.

I. MELLÉKLET

AZ EXPORTTÁMOGATÁSOK JELLEGZETES PÉLDÁINAK FELSOROLÁSA

a) Kormányzatok általi közvetlen támogatások nyújtása egy cég vagy egy gazdasági ágazat számára annak exportteljesítménye függvényében.

b) Exporttevékenységek végzését jutalmazó devizavisszatartási programok vagy hasonló ösztönző intézkedések alkalmazása.

c) Exportszállítmányok belföldi fuvarozásában és fuvardíjaiban kormányzat által engedélyezett vagy elrendelt kedvezőbb feltételek alkalmazása, mint amilyeneket a belföldi szállítmányok esetében alkalmaznak.

d) Az exportőrök számára behozott vagy belföldön előállított, exporttevékenységekben felhasznált áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában kormányok vagy kormányhivatalok által közvetlenül vagy a kormány által elrendelt programokon keresztül kedvezőbb feltételek nyújtása, mint amilyeneket a belföldi fogyasztás céljaira előállított hasonló vagy közvetlenül versenyképes áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában alkalmaznak, ha az ilyen feltételek (termékek esetében) a világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételeknél [1] kedvezőbbek.

e) Ipari vagy kereskedelmi vállalkozások által az exporttevékenységük után fizetett vagy fizetendő közvetlen adók [2] vagy társadalombiztosítási járulékok alóli teljes vagy részleges mentesítés, azok visszautalása vagy halasztott alkalmazása [3].

f) Az exporttevékenységekhez vagy exportteljesítményekhez közvetlenül kapcsolódó, a hazai fogyasztásra szánt termékek vonatkozásában alkalmazott kedvezményeket meghaladó összegű és azoknak a termékeknek a vonatkozásában nem alkalmazott kedvezmények nyújtása az adókivetés alapjául szolgáló adóalap kiszámításában.

g) Az exportált termékek előállítása és forgalmazása vonatkozásában alkalmazott közvetett adók [4] megfizetése alóli mentesítés vagy azok nagyobb összegű visszautalása, mint amilyen összegű mentesítést és visszautalást a hazai fogyasztás céljaira előállított hasonló termékek esetében alkalmaznak.

h) Az exportált termékek előállításában felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók [5] megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása a hazai fogyasztásra előállított hasonló termékekben felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása mértékét meghaladó mértékben; azzal a kikötéssel, hogy az előző szakasz kumulatív közvetett adóinak megfizetése alóli mentesség megadása, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása olyan esetekben is alkalmazható, amikor a hazai fogyasztás céljából előállított hasonló termékek vonatkozásában azok megfizetése alóli mentességet, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását nem alkalmazzák, ha az előző szakasz kumulatív közvetett adóit az exportált termék előállításában felhasználandó anyagokra vetették ki (szokásos veszteségi tűrés [6] alkalmazásával). Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban felhasználandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint kell értelmezni.

---

[1] A „világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételek" azt jelentik, hogy a hazai és importált áruk választéka korlátozásoktól mentesen elérhető, és a választást kizárólag kereskedelmi megfontolások befolyásolják.

[2] E rendelet alkalmazásában:
- „közvetlen adók" a jövedelmekre, vállalkozási nyereségre, kamatokra, bérleti díjakra, jogdíjakra és egyéb jövedelemforrásokra, valamint az ingatlantulajdonra kivetett adók,
- „importteher" a vámtételek, illetékek, és egyéb olyan, ebben a jegyzetben máshol nem említett adóterhek, amelyeket a behozatalra vetnek ki,
- „közvetett adók" a kereskedelmi adó, jövedéki adó, forgalmi adó, hozzáadottérték-adó, franchise-adó, illetékbélyeg, átruházásokra, készletekre és berendezésekre kivetett adók és határátlépési adók, valamint minden olyan adó, amely nem közvetlen adó és nem import költség,
- „előző szakasz" közvetett adója az olyan árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó, amely árukat vagy szolgáltatásokat a termék előállításában sem közvetlenül, sem közvetett módon nem használnak fel,
- „kumulatív" közvetett adók olyan többszakaszos alkalmazású adók, amelyek kivetésére olyan esetekben kerül sor, amikor nem áll rendelkezésre olyan mechanizmus, amellyel az előállítás egyik szakaszában az árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó lenne jóváírható abban az esetben, amikor azokat a termelés egy későbbi szakaszában felhasználják,
- az adók „visszautalása" az adók visszatérítését vagy adómentesség alkalmazása jelenti,
- a vámok „visszautalása vagy vámkedvezmény" az import vámok megfizetése alóli teljes vagy részleges mentesítés.

[3] A halasztás nem minősül exporttámogatásnak olyan esetekben, amikor például a halasztott összegek után megfelelő mértékű kamatokat szednek be.

[4] Lásd a 2. lábjegyzetet.

[5] Lásd a 2. lábjegyzetet.

[6] A h) pont rendelkezései nem alkalmazandók hozzáadottérték-adók és az azokat helyettesítő határátlépési adók esetében; a hozzáadottérték-adók visszatérítésének problémáját kizárólag a g) pont rendelkezései érintik.

i) Az exportált termék előállításában felhasznált importált felhasználandó anyagokra kivetett importvámok ([7]) nagyobb mértékű visszautalása vagy nagyobb mértékű vámkedvezmény alkalmazása (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával); azzal a kikötéssel, hogy bizonyos esetekben az előállító cég felhasználhat a hazai piacon beszerezhető, az importált felhasználandó anyagok minőségével és jellemzőivel megegyező anyagokat is az importált felhasználandó anyagok kiváltása céljából annak érdekében, hogy e rendelkezés alkalmazásából gazdasági előnyt kovácsoljon, ha az importtevékenységek és a vonatkozó exporttevékenységek két évet meg nem haladó időtartamon belül történnek. Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban felhasználandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint, valamint a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek alkalmazásának megállapításához útmutatóul szolgáló III. melléklet szerint kell értelmezni.

j) Kormányzat (vagy a kormányzat által megbízott különleges intézmények) általi, az exportált termékek előállítását vagy a kockázat átvállalását célzó programok költségeinek megnövekedésére fedezetet nyújtó biztosítási vagy garanciaprogramok keretében, vagy exporthitel-garanciák vagy exportbiztosítási szolgáltatások nyújtása olyan díjak alkalmazása mellett, amelyek nem alkalmasak arra, hogy hosszú távon fedezzék az ilyen programok működési költségeit vagy a kockázatokból származó veszteségeket.

k) A kormányzatok (vagy a kormányzat által megbízott és/vagy a kormányzat felügyelete alatt tevékenykedő különleges intézmények) által exporthitelek nyújtása az ilyen módon használt pénzeszközök esetében szokásosan alkalmazott hitelkamatoknál (vagy a nyújtott exporthitel lejárati határidejével és egyéb hitelfeltételeivel, valamint devizanemével megegyező lejáratú, hitelfeltételekkel rendelkező és devizanemű hitel esetében a nemzetközi tőkepiacokon fizetendő hitelkamatoknál) alacsonyabb hitelkamat alkalmazásával, vagy az exportőröket vagy a pénzügyi intézményeket, addig a mértékig, amíg az exporthitel feltételek területén lényeges előny biztosításának a fedezetére nem használják fel.

Ugyanakkor amennyiben a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja olyan nemzetközi exporthitel-vállalkozásban szerződő fél, amelyben az 1979. január 1-jei állapot szerint legalább 12 eredeti tag is szerződő félként szerepel (vagy az ilyen eredeti tagok által elfogadott jogutód-vállalkozásban), vagy ha a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja a gyakorlatban az ilyen vállalkozás exporthitel-nyújtási rendelkezéseit alkalmazza, az azokkal a rendelkezésekkel összhangban levő exporthitel-nyújtási gyakorlat nem tekintendő exporttámogatási tevékenységnek.

l) Az államháztartás számláját terhelő, a GATT 1994. XVI. cikke értelmében exporttámogatásnak minősülő minden díjtétel.

([7]) Lásd a 2. lábjegyzetet.

II. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A TERMELÉSI FOLYAMATHOZ HOZZÁADOTT FELHASZNÁLANDÓ ANYAGOKHOZ [1]

I.

1. A közvetett adóvisszatérítési programok lehetővé teszik exportált termék előállítása során felhasználásra került felhasználandó anyagokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítést, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával). Hasonlóképpen a vámkedvezmény-programok lehetővé teszik az exportált termék előállítása során felhasználásra került felhasználandó anyagokra kivetett importvám megfizetése vonatkozásában vámkedvezmény vagy visszautalás alkalmazását (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával).

2. Az I. melléklet tartalmát képező exporttámogatások jellegzetes példáinak felsorolása a h) és i) pontban utal az „exportált termék előállítása során felhasználandó anyagok"-ra. A h) pont szerint a közvetett adóvisszatérítési programok megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyagokra az előző szakaszban kivetett adók esetében alkalmazott mentesítés, visszautalás vagy halasztás összege nagyobb, mint amilyeneket az ilyen felhasználandó anyagokra ténylegesen kivetettek. Az i) pont szerint a vámkedvezmény-programok megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyagokra kivetett importköltségek vonatkozásában alkalmazott visszautalás vagy vámkedvezmény meghaladja a felhasználandó anyagokra ténylegesen kivetett vám mértékét. Mindkét pont szerint az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyagok vizsgálatában alkalmazni kell a szokásos veszteségi tűrést. Az i) pont indokolt esetben rendelkezik kiváltó megoldás alkalmazásáról is.

II.

3. A kiegyenlítő vám alkalmazása szükségességének meghatározására irányuló vizsgálat részeként az e rendelet értelmében annak megállapításában, hogy az exportált termék előállítása során felhasználtak-e felhasználandó anyagokat, a Bizottságnak a szokásos megközelítés alapján a következők szerint kell eljárnia.

4. Amennyiben vélelem szerint egy közvetett adóvisszatérítési program vagy vámkedvezmény-program az exportált termék előállítása során hozzáadott anyagokra kivetett közvetett adók vagy importvámok vonatkozásában alkalmazott többletvisszatérítés vagy többlet-vámkedvezmény miatt támogatás nyújtását testesíti meg, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint először azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e olyan rendszerrel vagy eljárással, amely képes arra, hogy megerősítse azt, hogy milyen felhasználandó anyagok kerültek felhasználásra az exportált termék előállítása során, és mekkora összegnek megfelelő mennyiségben, valamint hogy azt alkalmazza-e. Amennyiben egy ilyen rendszerről vagy eljárásról megállapította, hogy azt alkalmazzák, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint meg kell vizsgálnia a rendszert vagy eljárást annak megállapítása céljából, hogy az ilyen használat célszerűen indokolt-e, a rendszer vagy eljárás hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok használata az exportáló országban használatos általános kereskedelmi gyakorlaton alapul-e. A Bizottság szükségesnek ítélheti meg, hogy a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtsanak végre bizonyos gyakorlati teszteket az információk ellenőrzése céljából, vagy hogy a Bizottság meggyőződhessen arról, hogy a rendszert vagy eljárást hatékony módon alkalmazzák.

5. Ha nem áll rendelkezésre ilyen rendszer vagy eljárás, vagy azok alkalmazása nem indokolt, illetve olyan esetekben, amikor azok alkalmazását bevezették és indokoltnak tartják, azonban a feltárt tények szerint azokat nem alkalmazzák, vagy nem hatékony módon alkalmazzák, előfordulhat, hogy az exportáló országgal további vizsgálatot kell folytattatni a ténylegesen hozzáadott felhasználandó anyagok vonatkozásában annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többletfizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, a 4. pont szerint további vizsgálat folytatható.

6. A Bizottságnak a szokásos eljárás szerint akkor kell a felhasználandó anyagokat fizikailag beépítettként elfogadnia és kezelnie, ha az ilyen felhasználandó anyagokat a termelési folyamathoz ténylegesen hozzáadták, és azok az exporttermékben fizikailag jelen vannak. Egy felhasználandó anyag nem lehet a végtermékben ugyanolyan formában jelen, mint amilyenben a termelési folyamatba betáplálták.

7. Az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyag mennyiségének megállapításában egy bizonyos „szokásos veszteségi tűrést" kell általában figyelembe venni, és az ilyen veszteséget szokásosan az exportált termék előállítása során hozzáadott anyagként kezelik. A „veszteség" meghatározás arra utal, hogy az egy adott felhasználandó anyag olyan része, amelynek az exportált termék előállítása során nincs önálló szerepe, nem kerül felhasználásra (olyan okok miatt, mint például a hatékonyság hiánya), és ugyanazt a gyártó nem nyeri vissza, nem használja fel, és nem értékesíti.

8. Annak megállapításában, hogy a veszteségekre igényelt tűrés a „szokásos" mértéknek megfelel-e, a Bizottságnak általában az adott esetnek megfelelően az exportáló ország gazdasági ágazatában alkalmazott termelési folyamatokra, az átlagosan meglevő szakmai tapasztalatokra és ismeretekre, valamint egyéb műszaki jellegű tényezőkre alapozva kell a döntését meghoznia. A Bizottság nem feledkezhet meg arról, hogy lényeges kérdés, hogy az exportáló országban az illetékes hatóságok helyes módszert alkalmaztak-e a veszteség mennyiségének kiszámításában, amikor annak a számításnak az eredményei határozzák meg az adók vagy vámok visszatérítésének vagy visszautalásának alapját képező összeget.

---

[1] A termelési folyamatban felhasznált felhasználandó anyagok a termékbe fizikailag beépülő anyagok, a termelési folyamatban felhasznált energia, tüzelőanyagok és olaj, valamint az exportált termék előállításában használt folyamatgyorsító katalizátorok.

III. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A HELYETTESÍTŐ VÁMKEDVEZMÉNY-RENDSZEREK EXPORTTÁMOGATÁSKÉNT VALÓ FELHASZNÁLÁSÁNAK MEGÁLLAPÍTÁSÁHOZ

I.

A vámkedvezmény-rendszerek lehetővé tehetik egy másik termék előállítási folyamatában a hozzáadott anyagokra kivetett importvámok visszatérítését vagy kedvezményes alkalmazását, és alkalmazhatók olyan esetekben, amikor ez utóbbi anyag kivitele a behozatalból származó anyagokkal megegyező minőségű és jellemzőkkel rendelkező hazai gyártású anyagot tartalmaz. Az I. melléklet i) pontja értelmében a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg a behozott hozzáadott anyagokra eredetileg kivetett importvám vonatkozásában igényelt vámkedvezményen túlmenően többletvám-kedvezmény alkalmazását eredményezik.

II.

Az e rendelet szerint végrehajtandó kiegyenlítő vám alkalmazása vizsgálatának részeként minden vámkedvezmény-rendszer vizsgálatakor a Bizottság általában a következők alapján jár el:

1. Az I. melléklet i) pontja előírja, hogy az exporttermék előállításában felhasználandó importált anyagok kiválthatók a hazai piacról származó anyagokkal, azzal a kikötéssel, hogy az ilyen hozzáadott anyagok mennyisége, minősége és jellemző tulajdonságai a kiváltott importanyag mennyiségével, minőségével és jellemző tulajdonságaival megegyezők legyenek. Egy megfelelő ellenőrző rendszer vagy eljárás megléte lényeges, mert lehetővé teszi az exportáló ország kormányzata számára annak biztosítását és igazolhatóságát, hogy azoknak a hozzáadott anyagoknak a mennyisége, amelyekre a vámkedvezmény alkalmazását igénylik, nem haladja meg a bármiféle formában exportált hasonló termékek mennyiségét, valamint, hogy az importvámok vonatkozásában nem alkalmaztak a kérdéses hozzáadott importált anyagra eredetileg kivetett importvámokat meghaladó mértékű többletvám-kedvezményt.

2. Amennyiben feltételezhető, hogy egy helyettesítő vámkedvezmény-rendszer elősegíti egy támogatás alkalmazását, a Bizottságnak szokásos esetben azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e megfelelő ellenőrző rendszerrel vagy eljárással, és azt alkalmazza-e. Ha megállapítást nyer, hogy alkalmaznak ilyen rendszert vagy eljárást, a Bizottság szokás szerint megvizsgálja, hogy az alkalmazott ellenőrzési eljárások megfelelőek és célszerűen alkalmazhatók-e, azok hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok az exportáló országban használt általános kereskedelmi gyakorlaton alapulnak. Addig a mértékig, amíg megállapítást nyer, hogy az eljárások ennek az ellenőrzésnek a kritériumait kielégítik, és az eljárásokat hatékony módon alkalmazzák, nem feltételezik támogatás alkalmazását. Szükség lehet arra, hogy a Bizottság a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtson végre bizonyos gyakorlati ellenőrzéseket annak megvizsgálása céljából, hogy az ellenőrzési eljárásokat hatékonyan alkalmazzák.

3. Ha nincsenek ellenőrzési eljárások, vagy azok alkalmazása nem célszerű, illetve olyan esetekben, amikor az ilyen eljárások alkalmazását bevezették, és azt egyben indokoltnak és célszerűnek tartják, azonban a vizsgálat során feltárt tények szerint azokat ténylegesen nem alkalmazzák, vagy azok alkalmazása nem hatékony, feltételezhető, hogy fennáll egy támogatás alkalmazásának a lehetősége. Ilyen esetekben az exportáló országnak a ténylegesen lebonyolított ügyletek alapján további vizsgálatot kell végrehajtania annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többletfizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, további vizsgálat folytatható a 2. pont szerint.

4. Egy olyan helyettesítő vámkedvezmény alkalmazásáról szóló rendelkezés, amelynek hatálya alatt az exportőrök kijelölhetnek bizonyos olyan importszállítmányokat, amelyek vonatkozásában vámkedvezmény alkalmazását igénylik, önmagában nem tekinthető támogatás alkalmazását elősegítő intézkedésnek.

5. Az I. melléklet i) pontja értelmében az importilletékek vonatkozásában a többletvám-kedvezmény alkalmazását olyan esetekben kell vélelmezni, amikor a kormányzat az általuk alkalmazott vámkedvezmény-program keretein belül a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő kamatok mértékéig a visszatérített összegekre kamatot fizetnek.

IV. MELLÉKLET

(Ez a melléklet a mezőgazdasági megállapodás 2. mellékletének a másolata. Az ebben a mellékletben magyarázattal el nem látott vagy önmagukban nem egyértelműen érthető kifejezéseket annak a megállapodásnak a szövegösszefüggésében kell értelmezni).

HAZAI TÁMOGATÁSOK: A CSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK ALÓLI MENTESSÉG ALAPJAI

1. Az olyan belső támogatásoknak, amelyek esetében csökkentési kötelezettségvállalások alóli mentesítést igényelnek, ki kell elégíteniük azt az alapvető követelményt, hogy azok kereskedelemtorzító vagy a termelést befolyásoló hatást ne fejtsenek ki, vagy azok ilyen hatása csak *de minimis* mértékű legyen. Ennek megfelelően minden mentességi igény benyújtásával kapcsolatos intézkedésnek ki kell elégíteni az alábbi alapvető fontosságú követelményeket:

   a) a kérdéses támogatás nyújtása nem történhet a fogyasztóktól áthárított, közfinanszírozásban részesült kormányprogramon keresztül (beleértve az elmaradt költségvetési bevételek vállalását is); valamint

   b) a kérdéses támogatás nem fejthet ki a termelők számára nyújtott ártámogatásként értelmezhető hatást;

   továbbá meg kell felelnie az alábbiakban ismertetett, az eljárásokban alkalmazandó egyedi szabályozású követelményeknek és feltételeknek.

Kormányok által nyújtott szolgáltatási programok

2. Általános szolgáltatások

   Az e kategóriába sorolt eljárások a mezőgazdaságban tevékenykedő vagy vidéki környezetben élő közösségek számára nyújtott szolgáltatások vagy gazdasági előnyök nyújtásával kapcsolatos kiadásokat (vagy bevételek elmaradását) célzó programokat tartalmazzák. Az ilyen programok keretében a termelő vagy feldolgozó ágazatokban tevékenykedők számára közvetlen kifizetés formájában nem nyújtható támogatás. Az alábbi felsorolásban feltüntetett tételeket magában foglaló, de azokra nem korlátozott ilyen programoknak ki kell elégíteniük az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeket, valamint a követendő eljárásokkal kapcsolatosan az alábbiak szerinti egyedi feltételeket:

   a) kutatási tevékenységek, beleértve az általános kutatási tevékenységeket, a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos kutatási tevékenységeket, bizonyos termékekkel kapcsolatos programok keretében végzett kutatási tevékenységeket;

   b) kártevőellenes és járványellenes intézkedések, beleértve az általános és termékvonatkozású sajátos kártevőellenes és járványellenes intézkedéseket is, mint például korai figyelmeztető rendszerek, karanténállomások üzemeltetését és kártevőirtási/járványmegszüntetési intézkedések megtételét;

   c) képzési szolgáltatások, beleértve mind az általános, mind a szakképzési létesítményeket;

   d) tevékenységbővítési és tanácsadói szolgáltatások nyújtása, beleértve olyan eszközök rendelkezésre bocsátását, amelyek elősegítik a kutatási tevékenységekből származó eredményekkel kapcsolatos információk átadását a termelők és fogyasztók számára;

   e) felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások, beleértve az általános jellegű felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások nyújtását, valamint a termékek egészségügyi, biztonsági, minőségi vagy szabványügyi szempontok szerinti felügyeleti ellenőrzéseinek a lefolytatását;

   f) marketing és reklámozási szolgáltatások, beleértve a piaci információk közlését, a termékekkel kapcsolatos tanácsadási és reklámozási szolgáltatások nyújtását, az olyan meg nem határozott célú kiadások kivételével, amelyeket az eladók eladási áraik csökkentésére használhatnak fel, vagy amelyek gazdasági előnyt biztosítanak a vevők számára; valamint

   g) infrastruktúra-szolgáltatások, beleértve: a villamosenergia-hálózatokat, közúti és egyéb közlekedési módok létesítményeit, piaci és kikötői létesítményeket, vízellátó létesítményeket, gátrendszereket és vízelvezető programokat, valamint a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos infrastruktúra-létesítményeket. Minden ilyen esetben a kiadások kizárólag közvetlenül az infrastruktúra-szolgáltatások rendelkezésre bocsátásával és beruházási, építkezési munkáival kapcsolatos költségeket fedezik, és az általánosan elérhető állami közműhálózatok hozzáférhetőségének biztosításán túlmenően a farmgazdasági létesítmények számára az infrastruktúra rendelkezésre bocsátása költségeinek támogatását nem tartalmazzák. Az ilyen szolgáltatások nem tartalmazzák a termelésben felhasználandó anyagokra vagy működési költségekre, illetve kedvezményes használati díjakra nyújtott támogatást.

3. Biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási közprogram [1]

   Olyan termékkészletek felhalmozásával és tartalékolásával kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek), amelyek a nemzeti jogszabályokban meghatározott biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program elválaszthatatlan részét képezik. Ez az intézkedés a termékeknek az ilyen program keretében magángazdaságokban tárolt készletei vonatkozásában nyújtott kormányzati támogatások céljaira is alkalmazható.

[1] E melléklet 3. pontjának alkalmazásában a fejlődő országok biztonsági élelmiszer-tartalékolási kormányprogramjai, amelyek működése áttekinthető, és végrehajtása hivatalosan nyilvánosságra hozott objektív kritériumok vagy útmutatók alapján történik, e pont rendelkezéseivel összhangban levő programoknak tekintendők, beleértve azokat a programokat is, amelyek keretében a biztonsági élelmiszertartalékok beszerzésében és felhasználásában hatóságilag befolyásolt árakat alkalmaznak, feltéve hogy a beszerzési ár és a külső referenciaár közötti különbözetet az AMS vonatkozásában figyelembe veszik.

Az ilyen készletek mennyisége és felhalmozása kizárólag a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program céljait szolgáló előre meghatározott célkitűzéseknek felel meg. A készletek felhalmozási és felhasználási eljárásainak pénzügyi szempontok szerint teljes mértékben áttekinthetőknek kell lenniük. A kormányzat általi élelmiszer-felvásárlásokat az adott időpontban érvényes piaci árakon kell lebonyolítani, és a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékok értékesítésekor az eladási ár nem lehet kisebb, mint a kérdéses termék megfelelő minősége esetében az eladás időpontjában alkalmazott érvényes hazai piaci ár.

4. Hazai élelmiszer-segélyezés ([1])

A népesség éhínségben szenvedő rétegei számára biztosított hazai élelmiszer-segélyezési program keretében nyújtott támogatásokkal kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek).

Az élelmiszersegélyekre való jogosultság megszerezhetőségét a táplálkozástámogatási célkitűzésekkel kapcsolatos egyértelműen meghatározott feltételekhez kell kötni. Az ilyen segélyek nyújtása történhet élelmiszerek közvetlen átadásával az érintettek számára, vagy olyan lehetőségek biztosításával, amelyek lehetővé teszik, hogy a rászoruló kedvezményezettek piaci árakon vagy támogatott árakon vásároljanak élelmiszert. A kormányzat által erre a célra felvásárolt élelmiszerek beszerzési árának meg kell felelnie az adott időpontban érvényes piaci áraknak, és a segélyprogram finanszírozásának és kezelésének áttekinthető eljárásokon kell alapulnia.

5. Közvetlen kifizetés a termelők számára

A termelők számára közvetlen kifizetés (vagy bevételelmaradás, illetve természetbeni juttatás) formájában nyújtott támogatás, amellyel kapcsolatosan az 1. pont szerinti alapkövetelményekben előírt csökkentési kötelezettség alóli felmentést igényeltek, továbbá amelynek vonatkozásában a 6–13. pontban egyedi alapon meghatározott, sajátos feltételek teljesítését kötik ki. Olyan esetekben, amikor a 6–13. pontban előírtakon kívül bármiféle már meglévő vagy új közvetlen kifizetés vonatkozásában csökkentési kötelezettség alóli felmentés iránti igényt nyújtanak be, az ilyen igénynek az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeken túlmenően ki kell elégítenie a 6. pont b)–e) alpontjában meghatározott követelményeket is.

6. Elkülönített jövedelemtámogatás

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot egyértelműen meghatározott feltételek, például a jövedelem, a termelői vagy földtulajdonosi státus, a termelést befolyásoló tényezők vagy a termelési szintek alapján kell megállapítani egy adott és rögzített bázisidőszak vonatkozásában.

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az alkalmazott termelést befolyásoló tényezőkhöz, és azokon nem alapulhat.

e) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultság megszerzésének nem feltétele termelőtevékenység végzése.

7. A kormányzat pénzügyi jellegű részvétele a jövedelembiztosítási és a jövedelembiztosító biztonsági hálóval kapcsolatos programokban

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a jövedelemben bekövetkezett veszteség alapján kell megállapítani, csak a mezőgazdasági tevékenységekből származó olyan jövedelmeket figyelembe véve, amelyek meghaladják az átlagos jövedelem 30 %-át, vagy az azzal egyenértékű nettó jövedelem (az azonos vagy hasonló programokból származó kifizetésekkel csökkentett) összegének a mértékét az előző három év folyamán, vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján, amely utóbbinak az alkalmazása esetén a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni. Minden olyan termelő, aki e feltételnek megfelel, jogosult a kifizetésekre.

b) Az ilyen kifizetés összegének a termelő jövedelmében bekövetkezett veszteség 70 %-ánál kisebb mértékű kártalanítást kell nyújtania annak az évnek a vonatkozásában, amelyikben a termelő jogosulttá válik erre a támogatásra.

c) Minden ilyen kifizetés összege kizárólag jövedelemvonatkozású összeg lehet; az ilyen összeg kifizetése nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is); sem pedig az ilyen termelésben alkalmazott hazai vagy nemzetközi árszintekhez, illetve a termelést befolyásoló tényezőkhöz.

d) Amennyiben egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 8. pont szerint is (természeti katasztrófák hatásának az enyhítése), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.

8. Természeti katasztrófák hatásának enyhítése céljából (közvetlen módon vagy a kormányzat terménybiztosítási programokban való pénzügyi jellegű részvétele formájában) teljesített kifizetések

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultság csak annak a kormányzati hatóságok általi hivatalos elismeréséből származhat, hogy az érintett ország területét egy természeti vagy ahhoz hasonló jellegű katasztrófa (beleértve járványok kitörését, kártevők elszaporodását, nukleáris balesetek bekövetkezését és háború kitörését) sújtotta vagy sújtja; a jogosultságot az előző három év folyamán vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján elért termelési mennyiség 30 %-át meghaladó mértékű veszteség alapján kell megállapítani, amely utóbbinak az alkalmazása esetében a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni.

([1]) Az e melléklet 3. és 4. pontjában előírt rendelkezések alkalmazásában az élelmiszerek célszerűnek elfogadott árszinteken beállított támogatott árakon való rendszeres nyújtása a fejlődő országokban a városi és vidéki szegények élelmiszerigényének kielégítése céljából e pont rendelkezéseivel összhangban levő intézkedésnek tekintendő.

b) Katasztrófa bekövetkezését követően a teljesítendő kifizetések összegét csak a kérdéses természeti katasztrófa következtében keletkezett jövedelemkiesésből származó veszteségek, az élőállat-állományban keletkezett veszteségek (beleértve az állatállomány állatorvosi ellátásával kapcsolatos költségeket fedező kifizetéseket is), a földtulajdont és egyéb termelést befolyásoló tényezőket ért károk összegére korlátozva kell alkalmazni.

c) A kifizetett összegnek az ilyen veszteségek teljes pótlási költségével megegyező összeget meg nem haladó mértékű kártalanítás összegét kell fedeznie, és annak nyújtását nem szabad feltételként jövőbeli termelési tevékenység végzéséhez kötni, sem pedig azzal kapcsolatosan sajátos termelési módszereket vagy mennyiségeket kikötni.

d) A katasztrófák időtartama alatt teljesítendő kifizetések összege nem haladhatja meg a b) pontban felsorolt veszteségtípusok vonatkozásában a további károk és veszteségek keletkezésének megakadályozásához vagy enyhítéséhez szükséges összeget.

e) Olyan esetekben, amikor egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 7. pont szerint is (a jövedelembiztosítási és jövedelembiztosító biztonsági háló tekintetében), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.

9. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelőtevékenységükkel felhagyó termelők számára

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a piacképes mezőgazdasági termékek termelésével kapcsolatos tevékenységet folytató, ilyen tevékenységük végzésével felhagyó termelők számára kell biztosítani az ilyen személyek nyugdíjba vonulása vagy másféle, nem mezőgazdasági jellegű tevékenység végzésére való átállása alkalmával.

b) A kifizetés feltételeként ki kell kötni, hogy az ilyen támogatásokban részesülő kedvezményezettnek teljesen és végérvényesen fel kell hagynia piacképes mezőgazdasági termékek termelési tevékenységével.

10. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelési erőforrások kivonásával kapcsolatos programok megvalósításán keresztül

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a földtulajdonnak az élőállat-állományt és egyéb termelési erőforrásokat is érintő, a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonását célzó programok megvalósításához egyértelműen előírt feltételei alapján kell meghatározni.

b) A kifizetés teljesítését a földtulajdon legalább hároméves időtartamra a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonásához kell kötni, az élőállat-állomány esetében pedig a kifizetés teljesítésének feltétele az élőállat-állomány levágása vagy végleges kiárusítása.

c) A kifizetés teljesítésének feltételeként nem köthető ki az ilyen földtulajdon vagy egyéb termelési erőforrások piacképes mezőgazdasági termékek előállítását célzó felhasználása, és ilyen tevékenységekkel kapcsolatos semmiféle alternatív használat nem követelhető meg.

d) Az ilyen kifizetés összege nem köthető a termelési tevékenységben megtartott földterület használatával kapcsolatosan végzett termelési tevékenységek esetében feltételként kikötött termelési módszerekhez és mennyiségekhez, sem pedig az érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez.

11. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása befektetési támogatások nyújtásán keresztül

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a szerkezeti hátrányok objektív bizonyítékait előterjeszteni képes termelők pénzügyi vagy fizikai szerkezetátalakításának támogatását célzó kormányprogram megvalósításához egyértelműen meghatározott feltételek teljesítéséhez kell kötni. Az ilyen programokkal kapcsolatos jogosultság alapját képezhetik a mezőgazdasági hasznosítású földtulajdon újraprivatizálását célzó kormányprogram keretében egyértelműen meghatározott feltételek is.

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által végzett termelési módszerekhez vagy mennyiségekhez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) Kifizetések csak arra az időszakra teljesíthetők, amely szükséges annak a befektetésnek a megvalósításához, amelynek vonatkozásában az ilyen támogatást megadták.

e) A kifizetések teljesítésének feltételeként sem kötelező érvényűen, sem más formában nem köthető ki, hogy a kedvezményezettek milyen mezőgazdasági termékeket termeljenek, ugyanakkor azonban előírhatják számukra, hogy bizonyos termékek előállításától tartózkodjanak.

f) A kifizetések összegét a szerkezeti hátrány megszüntetéséhez szükséges összegre kell korlátozni.

12. Környezetvédelmi programok keretében nyújtott kifizetések

a) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultságot a kormányzat egyértelműen meghatározott környezetvédelmi vagy környezetmegóvási programjának részeként kell megállapítani, és feltételként a kormányprogram keretében előírt sajátos feltételek teljesítését kell kikötni, beleértve a termelési módszerekkel vagy a termelési folyamatokba betáplált tételekkel kapcsolatos feltételeket is.

b) A kifizetés összegét a kormányprogram végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségek vagy jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

13. Regionális segélyprogramok keretében nyújtott kifizetések

a) Az ilyen kifizetésekre irányuló jogosultság megadását hátrányos helyzetű térségekben tevékenykedő termelőkre kell korlátozni. Minden egyes ilyen térséget közgazdasági és közigazgatási azonosíthatósággal leírható, folyamatosan összefüggő földrajzi területként egyértelműen ki kell jelölni, a hátrányos helyzetére vonatkozó utalást semleges és objektív kritériumok alapján törvénynek vagy rendeletnek egyértelműen tartalmaznia kell, és utalást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a kérdéses térség nehézségeit nem ideiglenes jellegű körülmények idézik elő.

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termeléscsökkentés mértékén kívül semmilyen más tényezőhöz (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) A kifizetések teljesítése csak jogosultságot biztosító térségekben tevékenykedő termelők számára engedélyezett, ugyanakkor a jogosultságot az ilyen térségekben tevékenykedő termelők mindegyikének biztosítani kell.

e) Olyan esetekben, amikor a kifizetések teljesítése termelési tényezőkhöz kapcsolódik, a kifizetéseket a kérdéses tényező küszöbértékénél magasabb rész degresszív árfolyamon történő kifizetésével kell teljesíteni.

f) A fizetéseket az adott térségben tevékenykedő vállalkozás mezőgazdasági tevékenységével kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségekre vagy a jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

V. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak listája

A Tanács 2026/97/EK rendelete (HL L 288., 1997.10.21., 1. o.)	
A Tanács 1973/2002/EK rendelete (HL L 305., 2002.11.7., 4. o.)	
A Tanács 461/2004/EK rendelete (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.)	Kizárólag a 2. cikk

VI. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

2026/97/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
1. cikk, (2) bekezdés, befejező szöveg	2. cikk, a) pont, bevezető szöveg
1. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	2. cikk, a) pont, befejező mondat
1. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	2. cikk, b) pont
1. cikk, (4) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, (5) bekezdés	2. cikk, c) pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont, első mondat	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont, második mondat	4. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont, harmadik mondat	4. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) pont	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) pont
3. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
3. cikk, (3) albekezdés	4. cikk, (3) albekezdés
3. cikk, (4) albekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg	4. cikk, (4) albekezdés, első albekezdés, bevezető szöveg
3. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a) pont, első mondat	4. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a) pont
3. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, a) pont, második és harmadik mondat	4. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
3. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, b) pont	4. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés, b) pont
3. cikk, (5) bekezdés	4. cikk, (5) bekezdés
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	7. cikk (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, első mondat	7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, második mondat	7. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	7. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés
7. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
8. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, d) pont
8. cikk, (2)–(9) bekezdés	8. cikk, (1)–(8) bekezdés
9. cikk	9. cikk
10. cikk, (1)–(4) bekezdés	10. cikk, (1)–(4) bekezdés
10. cikk, (7)–(13) bekezdés	10. cikk (5)–(11) bekezdés
10. cikk, (14) bekezdés, első mondat	10. cikk, (12) bekezdés, első albekezdés
10. cikk, (14) bekezdés, második és harmadik mondat	10. cikk, (12) bekezdés, második albekezdés
10. cikk, (15) és (16) bekezdés	10. cikk, (13) és (14) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, első és második mondat	11. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	11. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, negyedik mondat	11. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés

2026/97/EK rendelet	Ez a rendelet
11. cikk, (3) bekezdés, első mondat	11. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (3) bekezdés, második mondat	11. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (3) bekezdés, harmadik mondat	11. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk, (4) bekezdés, első mondat	11. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (4) bekezdés, második mondat	11. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (4) bekezdés, harmadik mondat	11. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk, (5) bekezdés	11. cikk, (5) bekezdés
11. cikk, (6) bekezdés, első mondat	11. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (6) bekezdés, második mondat	11. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (6) bekezdés, harmadik mondat	11. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk, (6) bekezdés, negyedik mondat	11. cikk, (6) bekezdés, negyedik mondat
11. cikk, (7) bekezdés, első mondat	11. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (7) bekezdés, második mondat	11. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (8), (9) és (10) bekezdés	11. cikk, (8), (9) és (10) bekezdés
12. cikk	12. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, első és második mondat	13. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	13. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, ötödik mondat	13. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés	13. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
13. cikk, (6) bekezdés, első, második és harmadik mondat	13. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
13. cikk, (6) bekezdés, negyedik mondat	13. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
13. cikk, (7) és (8) bekezdés	13. cikk, (7) és (8) bekezdés
13. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (9) bekezdés, első albekezdés
13. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés, első és második mondat	13. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés
13. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés, harmadik mondat	13. cikk, (9) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk, (10) bekezdés	13. cikk, (10) bekezdés
14. cikk, (1)–(4) bekezdés	14. bekezdés (1)–(4) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés, bevezető szöveg	14. cikk, (5) bekezdés, a mondat első része, a „kivéve” szövegtől a „2 %” szövegrészig
14. cikk, (5) bekezdés, a) pont	14. cikk, (5) bekezdés a) és b) pont
14. cikk, (5) bekezdés, befejező szöveg	14. cikk, (5) bekezdés, a mondat utolsó része
15. cikk, (1) bekezdés, első mondat	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, második mondat	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	15. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, negyedik mondat	15. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, ötödik mondat	15. cikk, (1) bekezdés, ötödik albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, első mondat	15. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, második mondat	15. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, harmadik mondat	15. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés
16. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
16. cikk, (2) bekezdés első mondat	16. cikk, (2) bekezdés első albekezdés
16. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik mondat	16. cikk, (2) bekezdés második albekezdés

2026/97/EK rendelet	Ez a rendelet
16. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés
16. cikk, (4) bekezdés, bevezető szöveg, első rész	16. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
16. cikk, (4) bekezdés, bevezető szöveg, második rész	16. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg, a) és b) pont
16. cikk, (4) bekezdés, a) és b) pont	16. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés c) és d) pont
16. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
17. cikk	17. cikk
18. cikk	18. cikk
19. cikk	19. cikk
20. cikk, első mondat	20. cikk, első bekezdés
20. cikk, második mondat	20. cikk, második bekezdés
21. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	21. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
21. cikk, (4) bekezdés, első mondat	21. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
21. cikk, (4) bekezdés, második mondat	21. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
21. cikk, (4) bekezdés, harmadik mondat	21. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második és harmadik mondat	22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	22. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, ötödik mondat	22. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, ötödik albekezdés
22. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés, bevezető szöveg	22. cikk, (1) bekezdés, hatodik albekezdés, bevezető szöveg
22. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés, első, második és harmadik francia bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, hatodik albekezdés, a), b) és c) pont
22. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, hetedik albekezdés
22. cikk, (2) bekezdés, első mondat	22. cikk, (2) bekezdés
22. cikk, (2) bekezdés, második mondat	22. cikk, (3) bekezdés
22. cikk, (2) bekezdés, harmadik mondat	22. cikk, (4) bekezdés
22. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (5) bekezdés
22. cikk, (4) bekezdés	22. cikk, (6) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	23. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	23. cikk, (2) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, harmadik mondat	23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
23. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, „Az első albekezdésben” szövegrésztől a „többek között” szövegig	23. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg
23. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, „az érintett termék” szövegrésztől a „termelőkön keresztül exportálják” szövegig	23. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés, a), b) és c) pont
23. cikk, (2) bekezdés, első és második mondat	23. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, harmadik mondat	23. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, negyedik és ötödik mondat	23. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
23. cikk, (2) bekezdés, hatodik és hetedik mondat	23. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, első mondat	23. cikk, (5) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, második mondat	23. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, harmadik mondat	23. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	23. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	23. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	23. cikk, (6) bekezdés, ötödik albekezdés

2026/97/EK rendelet	Ez a rendelet
23. cikk, (3) bekezdés, negyedik albekezdés	23. cikk, (7) bekezdés
24. cikk, (1) bekezdés, első és második mondat	24. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
24. cikk, (1) bekezdés, harmadik mondat	24. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
24. cikk, (2) bekezdés, első mondat	24. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
24. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik mondat	24. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
24. cikk, (3) bekezdés	24. cikk, (3) bekezdés
24. cikk, (4) bekezdés, első és második mondat	24. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
24. cikk, (4) bekezdés, harmadik mondat	24. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
24. cikk, (4) bekezdés, negyedik és ötödik mondat	24. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés
24. cikk, (5) bekezdés, első mondat	24. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
24. cikk, (5) bekezdés, második mondat	24. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
24. cikk, (5) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	24. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés
24. cikk, (6) és (7) bekezdés	24. cikk, (6) és (7) bekezdés
25. cikk	25. cikk
26. cikk	26. cikk
27. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	27. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
27. cikk, (4) bekezdés, első mondat	27. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
27. cikk, (4) bekezdés, második mondat	27. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
28. cikk	28. cikk
29. cikk, (1)–(5) bekezdés	29. cikk, (1)–(5) bekezdés
29. cikk, (6) bekezdés, első mondat	29. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
29. cikk, (6) bekezdés, második mondat	29. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
30. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	30. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
30. cikk, (4) bekezdés, első, második és harmadik mondat	30. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
30. cikk, (4) bekezdés, befejező mondat	30. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
30. cikk, (5) bekezdés	30. cikk, (5) bekezdés
31. cikk	31. cikk
32. cikk	32. cikk
33. cikk	33. cikk
34.	—
—	34. cikk
35. cikk	35. cikk
I–IV. melléklet	I–IV. melléklet
—	V. melléklet
—	VI. melléklet